

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 126, ЧИСЛО 7, П'ЯТНИЦЯ, 15 ЛЮТОГО 2019 РОКУ

1893

Vol. 126, No. 7, FRIDAY, FEBRUARY 15, 2019

\$2.00

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

Хто з ким і в ім'я чого конкурує?

Петро Часто

У передвиборній Україні є про що говорити – проблем аж задосить, зокрема соціальних і вже задованих, хронічних, бо нагромаджувалися вони, залишаючи країну найбіднішою в Європі, ще від часів Леоніда Кучми. З волі цього „хрещеного батька“ олігархії економіка, а через неї дуже скоро – й політика, потрапила в залежність від жменьки людей. За єдиним критерієм – в кого більше нахабности, захланности, жорстокости, лицемірства. Служіння суспільству, вірність національним інтересам, проукраїнські переконання – ці критерії не застосовувалися. У формальному розумінні, звісно ж, система не була антиукраїнською, а була просто байдужою до цього тонкого виміру людського існування. Такою вона є й нині. На дні глибокої „дикого капіталізму“ кільканадцять спрутів все ділять між собою сфери впливу і доступ до надприбутків, ніяк не годні нажертися несправедливим багатством. Все інше їм не обходить.

А тим часом, користуючись національною байдужістю економічно-політичної еліти, на поверхню суспільного життя знов і знов вибиваються, безперервно підготовувані Москвою, антиукраїнські сили. Це щось зовсім ненормальне, якийсь явний абсурд: Росія, плюючи в очі всьому світові, відірвала від України Крим, окупувала Донбас, підмінює збройні арсенали по всій Україні, створює осередки хаосу, веде масову інформаційну агресію, кібердиверсії. Неприховуваною її метою є знищення незалежної української держави, а що чуємо від більшості – від 99 відс. кандидатів на президентське крісло? Що кожен з них наступного після інавгурації дня принесе Україні мир і соціальну справедливість. Це щось набагато гірше, ніж звична передвиборна брехня. Ні в чий кишені не лежить соціальна справедливість, не може вона бути подарунком жодного президента – економічний розвиток і добробут країни залежить від політичної зрілості народу і його здатності обрати владу для себе самого – в ім'я найсприятливіших загально-суспільних умов для розкутої, ініціативної, а тому й продуктивної праці.

Щодо обіцянок негайного миру, то це прямо межує з державною зрадою, бо мир з путінською Росією можливий лише за відмови українців від свободи і незалежності. Отож не про мир треба сьогодні говорити, а про захист України, про сильну армію, про зброю, про внутрішню та організаційну єдність усіх національно-демократичних сил, про їхню згуртованість навколо безкомпромісної державницького проводу.

Не блязня Володимира Зеленського з його дурною готовністю „домовлятися хоч з бісом“ треба слухати, не кремлівських агентів Олександра Вілкула, Юрія Бойка чи Євгенія Мура-

(Закінчення на стор. 16)

ООН заснувала фонд допомоги Україні

НЬЮ-ЙОРК. – ООН заснувала Об'єднаний фонд гуманітарної допомоги Україні. Про це на спеціальному засіданні щодо Плану гуманітарної допомоги на сході України на 2019 рік заявила 12 лютого помічниця Генерального секретаря ООН з гуманітарних питань Урсула Мюллер.

Вона закликала донорів приєднатися до нього і уточнила, що зустріч щодо плану допомоги на сході України дозволяє ще раз нагадати світові про проблеми жителів Донбасу. Окремі країни вже встигли зробити внески у фонд.

Об'єднаний фонд гуманітарної допомоги Україні (Ukraine Humanitarian Pooled Fund) є так званим „country-based pooled fund“ ООН. Такі фонди дозволяють урядам і міжнародним організаціям робити внески на підтримку гуманітарних зусиль у конкретній країні.

Згодом ці кошти під наглядом координаторів ООН з гуманітарних питань у кожній країні розподіляються між місцевими партнерами.

За словами У. Мюллер, у 2019 році Україна потребує 162 млн. дол. допомоги для 2.1 млн. українців.

У 2018 діяли фонди 17 країн, на потреби яких вдалося зібрати 957 млн. дол. 792

млн. дол. були перераховані майже 700 партнерам, що займаються гуманітарними проектами з охорони здоров'я, продовольчої допомоги, наданням притулків. Найбільшими донорами минулого року були Велика Британія, Німеччина і Швеція.

Найбільше коштів було перераховано у фонди допомоги Ємену, Туреччини і Демократичної республіки Конго.

BBC

Віддали шану героям бою на річці Трубіж

Георгій Лук'янчук

ВОРОНКІВ, Київська область. – 2 лютого українська громадськість відзначила 100-річчя героїчного бою козаків-добровольців Воронківської, Бориспільської й Баришівської сотень Армії Української Народної Республіки на заклик Головного Отамана військ УНР Симона Петлюри під проводом полковника армії УНР Івана Міхна й сотника Івана Черпака. Вони на дві доби збройно затримали наступ російських окупантів на Київ. Розібравши залізничні колії під Баришівкою біля села Коржі перед мостом

через річку Трубіж, вони стали на захист своєї столиці й держави і зупинили ворога, який на своїх багнетах намагався нав'язати сформований в Харкові маріонетковий московський уряд.

Близько 300 молодих чоловіків та навіть юнаків, подолавши шлях засніженими полями, лісами й болотами, прибули до Трубежа та зайняли оборону на правому березі річки. Командував об'єднаним козацьким загonom сотник Воронківської козацької сотні І Черпак. Після того, як

(Закінчення на стор. 9)

Учасники віча на місці історичного бою біля мосту через річку Трубіж. (Фото: Георгій Лук'янчук)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Оголошено вирок Януковичеві

КИЇВ. – Оболонський районний суд Києва 24 січня року визнав колишнього президента Віктора Януковича винним у державній зраді й засудив до 13 років позбавлення волі – термін відбування покарання буде рахуватися з моменту його затримання. Суд також постановив стягнути з В. Януковича на користь держави процесуальні витрати за проведення судових експертиз – 98,561 грн. і залишити без змін накладений у рамках провадження арешт на майно. В. Янукович може отримати ще й довічне ув'язнення за злочинні накази проти активістів на Майдані. („Укрінформ“)

■ Переименують Дніпропетровську область

КИЇВ. – 7 лютого Верховна Рада включила до порядку денного сесії законопроект про зміни до Конституції щодо перейменування Дніпропетровської області на Січеславську, а також направила його до Конституційного суду. За включення до порядку денного законопроекту проголосували 240 народних депутатів та мінімально необхідних 226. Народний депутат Андрій Денисенко, представляючи законопроект, наголосив, що питання перейменування області на Січеславську пройшло широке громадське обговорення і понад 60 громадських організацій звернулися до кожного з народних депутатів із закликом підтримати законопроект. („Укрінформ“)

■ Пройдуть шляхами морської слави

КИЇВ. – 1 лютого Асоціація ветеранів Військово-Морських Сил України, Київське військово-історичне товариство та Вітрильний крейсерсько-перегонний союз України підписали угоду про співпрацю та проведення у червні-липні цього року науково-дослідницької експедиції „Від княжих часів до сучасної морської України“, присвяченої вшануванню пам'яті українців-моряків усіх поколінь, які віддали своє життя за незалежність України. Експедиція відбудеться за маршрутом: Вишгород-Київ-Канів-Черкаси-Кременчук-Світловодськ-Дніпро-Запоріжжя-Херсон-Миколаїв-Одеса-Очаків-Білгород-Дністровський-острів Зміїний. (Олександр Калько)

■ Заявлено підозру у вбивстві Гандзюк

КИЇВ. – Голові Херсонської обласної ради Владиславові Мангеру вручили підозру через його можливу причетність до смерті херсонської активістки Катерини Гандзюк. Про це 11 лютого повідомив Генеральний прокурор Юрій Луценко. Підозру В. Мангеру вручили особисто за місцем його проживання. Наразі тривають слідчі дії і проводяться обшуки. За словами Ю. Луценка, В. Мангер вирішив організувати її вбивство, керуючись особистою неприязню. К. Гандзюк публічно заявляла про корупційну складову підпалів лісів, які кримінальне середовище області використовувало для збагачення за сприянням окремих представників обласної влади і правоохоронних органів. В. Мангер, за версією слідчих, звернувся до знайомих йому громадян Левіна і Павловського (вони також проходять слідство у справі Гандзюк і вже затримані). Саме вони зайнялися пошуком виконавців злочину. В. Мангер працює головою Херсонської обласної ради з вересня 2016 року. (BBC)

■ Поліція вибачилася за образу

КИЇВ. – 10 лютого Національна поліція почала службове розслідування щодо правомірності дій поліцаїв під час затримання десятків людей у Подільському районі Києва, заявив начальник головного управління поліції столиці Андрій Крищенко. Також він вибачився за дії співробітника поліції, який бив учасника сутички зі словами „Лягай, Бандеро!“. Голова Національної поліції Сергій Князев згодом заявив: „Я прошу вибачення, я теж бандерівець“. Так само вчинили й деякі інші керівники, зокрема, заступник голови поліції Олександр Фацевич. 9 лютого правоохоронці повідомили про спробу штурму столичного відділку поліції. В результаті затримали 40 осіб, яких відпустили пізно ввечері. (BBC)

ТОЧКА ЗОРУ

Путін – торгівець розрухою, болем і смертю

Віктор Каспрук

Російський народ невиліковно хворий на імперіалізм. Саме цю хронічну хворобу росіян використовують Володимир Путін і його подільники для здійснення своїх шовіністично-імперських амбіцій.

Московська орда майже ніколи не вступала в бій з сильним супротивником чи тим, хто міг відразу ж дати відсіч агресорові, як от маленька Фінляндія.

В. Путін – геополітичний торгівець розрухою, болем і смертю. При цьому він все це робить, посміхаючись з телеекранів.

Можливо, Кремль і не бажає ізолювати Російську Федерацію. Але він з усіх сил прагне повернутися до формули, описаної англійським філософом Ісайєю Берліном в 1946 році: „Вона (Росія) готова брати участь у міжнародних стосунках, але при цьому хоче, щоб інші країни її справами не цікавилися. Іншими словами, прагне відокремити себе від решти світу, при цьому не ізолюючись від нього“. Росія повернулася до міжнародних „стандартів“ СРСР, який завжди жив за цією формулою.

В той час, коли позиції В. Путіна стають все слабшими, він активніше шукає конфліктів і зовнішніх ворогів, як один із способів зберегти свій режим.

Але найгіршим є те, що В. Путін хоче зруйнувати той світ, яким ми його знаємо. Це дії агресивної і небезпечної людини, що розпочала війну в Україні для того, щоб за будь-яку ціну утриматися при владі.

І було б дуже спрощено приписувати політичний „успіх“ В. Путіна з зомбування росіян лише схваленням „німих людей“. Можливо, насправді популярність кремлівського фюрера спирається на щось більше, ніж просто колективне оглушення російської нації.

Історія хвороби — це не тільки той виклик, який кинув В. Путін демократичному світові, вправно зігравши на імперських шовіністичних амбіціях своїх співвітчизників. Він кинув виклик російській історії та ідентичності, намагаючись вживити в мізки росіян бажане для них розуміння того, як вони бачать себе і месіянську роль Росії в світі. Але ця месіянська роль ввела Російську Федерацію в системну кризу. Тому попереду у путінського режиму немає перспектив, він приречений.

Інше питання, що ця криза може бути вирішена по-різному. І різні політично-силові угруповання, що потрапляють в найбільш сприятливі для себе умови після розпаду Росії, здатні, піс-

ля перемоги в неминучій боротьбі з такими ж угрупованнями, повести нову систему по різних напрямках розвитку.

Після краху путінського режиму Росія може піти шляхом фашистської диктатури, може створити буржуазно-парламентську демократію, може вийти на соціал-демократичний шлях розвитку, або її візьме під свій контроль військова хунта. Проте, варіантів збереження режиму вже немає — крах путінізму об'єктивний. Ніколи ще кримінальна мафія не могла створити стійкої держави, вона здатна тільки пожирати існуюче.

Але чи може бути путінська диктатура кращою за постпутінську анархію? Тому чи не варто вже зараз проаналізувати наперед можливі сценарії розвитку подій в постпутінській Росії? Адже досвід розпаду Російської імперії 100 років тому вчить, що подібний розпад може призвести до громадянської війни з мільйонними жертвами.

В. Путін, як і всі його колеги-диктатори, звичайно дуже поганий хлопець, але покищо йому вдається утримувати накривку на котлі кипіння народного невдоволення.

Чим може обернутися для сусідніх держав розпад путінської імперії? Чи готові сьогодні Україна і її європейські сусіди прийняти і розмістити мільйони російських біженців після того, як Росія почне розпадатися? Ці питання є дуже важливими.

Оскільки мирні варіанти „розпаювання“ Російської Федерації можливі лише у тому разі, коли московські еліти узгодять порядок виходу суб'єктів федерації з формально федеративної держави. Яка насправді ніякою федерацією не є і ніколи не була. А до цього в Кремлі ще явно неготові.

По суті, путінська Росія — це дрімуче середньовіччя з абсолютною монархією в особливо збоченій формі. До того ж, в Росії ліквідований поділ уповноважень гілок влади і знищена незалежність державних інституцій.

Імперська російська система увійшла у в кризу ще 28 років тому. З 1991 вона стрімко руйнувалася і трансформувалася, потім падіння сповільнилося (майже зупинилося) завдяки сприятливим зовнішнім чинникам у вигляді різкого подорожчання світової ціни на нафту і газ.

Зараз знову імперія увійшла в кризу, оскільки немає ідеї розвитку яка б тримала разом таку величезну країну, куди силою були зігнані раніше сотні поневолених народів.

„Високий замок“

Віктор Каспрук – незалежний політичний експерт, Київ.

Європейці – не США. Їх треба підштовхувати

Петро Олещук

Втрату Росією статусу стратегічного партнера Європейського Союзу у нинішній ситуації можна розглядати як певну зовнішньополітичну перемогу України.

Чому це важливо? Ми знаємо, які зараз процеси відбуваються в Євросоюзі. У державах поступово замінюються уряди, і вони все частіше наповнюються міністрами, лояльними до Москви. Тут досить згадати про ситуацію в Італії. Саме через позицію Італії нещодавно не вдалося домогтися визнання нового президента Венесуелі з боку ЄС. Тож позиції Росії в ЄС зараз досить сильні – і це очевидний факт, що віддзеркалюється у багатьох рішеннях.

Проросійські політики вибудовують свою аргументацію для власних громадян, спираючись на ідеї про „відновлення торгівлі з Росією“. Мовляв, досить зняти ці „кляті санкції“, і все буде чудово – гроші потечуть до європейських виробників рікою. Подібна риторика, чого гріха таїти, є досить популярною у деяких колах.

Але очевидно, що рішення про виключення Росії з числа стратегічних партнерів ЄС (хоча і явно запізніле) може завдати удару по цій логіці. Власне, це засвідчування того, що Євросоюз нарешті публічно визнав – повернення до „статус-кво 2013 року“ у взаєминах з Росією у цій ситуації неможливе.

Зрозуміло, що на це все впливає низка чинників. І в першу чергу – перманентні „недружні“ кроки з боку Росії. Хоча не треба й применшувати роль української дипломатії на чолі з Петром Порошенком, адже всі ми знаємо, що ЄС у „російському питанні“ – не США. Європу постійно треба „підштовхувати“ до ухвалення певних рішень, які наражаються на серйозний спротив. Тому це і справді важливо. Хоча це лише певна ланка у системі міжнародних стосунків, і сама вона нічого не вирішить без відповідного підкріплення.

„Газета по-українськи“

Петро Олещук – політолог, Київ.

Передплачайте і читайте „Свободу“

- 125 років на службі діаспорі
- найповніша інформація з життя українських громад в Америці
- електронний архів – www.svoboda-news.com

Відділ передплати: 973-292-9800 дод. 3042

Річна передплата – \$90.
Додайте лише \$5 і матимете обидві версії – паперову і електронну

ТРИВОЖНИЙ СИГНАЛ

Відсторонення Супрун – це вже червона лінія

Іван Примаченко

Окружний адміністративний суд Києва тимчасово заборонив Уляні Супрун виконувати обов'язки міністра охорони здоров'я, бо вона не крала сама і не давала красти іншим.

Дивіться самі. Позов проти У. Супрун подав депутат з Радикальної партії Ігор Мосійчук, який став відомий широкий громадськості після того, як Генеральний прокурор просто у Верховній Раді показав відео, на якому І. Мосійчук бере хабар і озвучує ціну за свої послуги. Позов проти тієї У. Супрун, якій помічник Олега Ляшка і голова „радикалів“ Києво-Святошинського району у 2017 році пропонували в якості хабара квартиру, а вона дала знати правоохоронцям. І от тепер, в 2019 році, замість того, щоб садити хабарників з Радикальної партії, суд відсторонює У. Супрун з посади міністра.

„Реформований“ суд і впливові люди, які стоять за його рішенням, хочуть покарати У. Супрун за те, що вона припинила неймовірну корупцію на державних закупівлях ліків, почала справжню реформу неефективної, але дуже вигідної для чиновників медицини, рішуче боролася проти корумпованих ректорів медичних навчальних закладів.

Перед обличчям страшної загрози працювати чесно об'єдналися всі представники старої системи: депутат від „Блоку Петра Порошенка“ Ольга Богомолець і Юлія Тимошенко, „радикали“ і „регіонали“, тодурови і глузмени, фармакологічна мафія і корумповані лікарі. Загроза залишитися без колосальних корупційних грошей в медицині змусила їх оголосити У. Супрун війну на всіх фронтах.

Ставлення будь-якого політика до У. Супрун вже давно стало базовим іспитом на його порядність і адекватність.

І от тепер, через рішення суду, вони хочуть здійснити показову розправу над найуспішнішим діючим міністром-реформатором. Хочуть позбавити українців надії на якісну медицину ще у цьому житті.

Нахабно плюють в обличчя суспільству: ми крали і будемо красти, а якщо хтось піде проти нас – знищимо його чи її, і навіть прийдешні

Уляна Супрун. (Фото: „Захист Патріотів“)

вибори нам не заважають.

Прийшов час привести злодюжок до тями. Прийшов час прямо сказати, що відсторонення У. Супрун і зрив реформи медицини – це та червона лінія, перехід якої українське прогресивне суспільство не пробачить. Ні тим, хто подає позови і дискредитує міністерство, ні тим, хто своїм мовчанням і бездіяльністю покриває це. І краще їм не випробовувати українців – бо будь-яке терпіння не безконечне.

„Газета по-українськи“

Іван Примаченко – співзасновник платформи безкоштовних онлайн-курсів „Prometheus“, Київ.

Відкрили меморіальну дошку Донцову

Георгій Лук'янчук

КИЇВ. – Відкриття меморіальної дошки у пам'ять про політичного діяча, філософа, журналіста, ідеолога українського націоналізму Дмитра Донцова відбулося 24 січня на фасаді „Укрінформ“ – історичного наступника Українського Державного Телеграфного Агентства, першим керівником якого був у 1918 році Д. Донцов. Одночасно він очолював Державне бюро преси, що координувало діяльність друкованих видань.

Барельєф Д. Донцову відкривали через два дні після урочистого відкриття меморіальної дошки Симонові Петлюрі, й майже одночасно зі знесенням пам'ятника Олександрові Суворову, за демонтаж якого виступала патріотична громадськість.

Пам'ятну таблицю Д. Донцову виготовили з допомогою Святоіванівського гетьманського мазепинського полку (меценат Роман Піняжко). Авторам пам'ятної дошки став Володимир Цісарик.

Пам'ятну дошку в присутності представників влади, народних депутатів та громадськості відкрили генеральний директор агентства Олександр Харченко та освітній і громадський діяч, літературознавець, журналіст Сергій Квіт.

Учасники відкриття дошки Дмитру Донцову (зліва): Сергій Квіт, заступник голови Українського інституту національної пам'яті Володимир Тилишак, Олександр Харченко, голова фракції Всеукраїнського об'єднання „Свобода“ у Київській раді Юрій Сиротюк, перший заступник голови Державного комітету телебачення та радіомовлення України Богдан Червак. (Фото: Георгій Лук'янчук)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Не буде спостерігачів від Росії

КИЇВ. – 7 лютого Верховна Рада ухвалила зміни до законодавства, які забороняють громадянам Росії бути офіційними чи міжнародними спостерігачами на українських виборах. За це рішення проголосували 232 депутати. Заборону підтримав Президент Петро Порошенко. Також не можуть бути спостерігачами люди, пропозиції щодо яких внесені державою-окупантом чи агресором. Такою країною визнана Росія. Міністерство закордонних справ України заявило, що не реєструватиме офіційних спостерігачів на виборах від Росії і вже направило таке повідомлення до Бюро з демократії та прав людини Організації безпеки і співробітництва в Європі. Спецпредставник США з питань України Курт Волкер сказав, що представники Росії можуть бути спостерігачами в Україні, аби довести, що вони дотримуються демократичних стандартів. Інакше це дозволить людям поставити під сумнів вибори. Пізніше він визнав реальність занепокоєння України через Росію, оскільки вона є агресором. (BBC)

■ Влаштували акцію на підтримку Супрун

ЗАПОРІЖЖЯ. – 11 лютого відбулася акція на підтримку усуненої від виконання обов'язків Міністра охорони здоров'я Уляни Супрун. Акція відбулася під стінами Адміністративного суду Запорізької області. Минулого тижня у соціальних мережах України низка активістів ініціювала акцію під назвою „25 мільйонів українців викликають до суду разом з Уляною Супрун“. Окружний адміністративний суд Києва розгляне клопотання Міністерства юстиції України про скасування заборони У. Супрун виконувати обов'язки Міністра охорони здоров'я. (Радіо Свобода)

■ В Угорщині фальшували заяви

БУДАПЕШТ. – Станом на 28 січня проти українців, які незаконним шляхом отримали громадянство Угорщини, було відкрито 370 справ про розслідування, висунуті обвинувачення у 156 справах. Про це повідомив 11 лютого Генеральний прокурор Угорщини Петер Полт у офіційній відповіді на запит провідниці фракції опозиційної партії „Демократична коаліція“ Агнеш Вадаї, яка звернулася до Генеральної прокуратури Угорщини з проханням розслідувати справи проти українців, які отримали угорське громадянство шахрайським шляхом, а також оформили в Угорщині фальшиву прописку. („Українська правда“)

■ Партія вимагає повернути заставу

КИЇВ. – Політична партія „Сила людей“, яка раніше висунула кандидатом у президенти колишнього журналіста Дмитра Гнапа, 8 лютого звернулася до нього з вимогою відкликати свою заяву про згоду балотуватися кандидатом на посаду президента від партії і повернути заставу у 2.5 млн. грн. на рахунки партії. Політична рада партії у разі відмови Д. Гнапа виконати ці вимоги плянує скликати Всеукраїнський з'їзд з цього питання. Керівник організації „Слідство. Інфо“ Анна Бабінець повідомила, що Д. Гнап не перерахував у 2015 році на потреби армії 15 тис. євро, які тоді отримали журналісти „Слідства. Інфо“. Сам Д. Гнап це підтвердив і запевнив, що невдовзі перерахує ці гроші журналістам. („Укрінформ“)

■ Верховна Рада закріпила курс на ЄС і НАТО

КИЇВ. – 7 лютого Верховна Рада ухвалила закон про внесення змін до Конституції України щодо стратегічного курсу держави на набуття повноправного членства України в Європейському Союзі та НАТО. За це рішення проголосували 334 народні депутати за мінімально необхідних 300. Перед голосуванням у Верховній Раді виступив Президент Петро Порошенко. Водночас, із перехідних положень Конституції виключається пункт, який передбачає використання існуючих військових баз на території України для тимчасового перебування чужоземних військових формувань на умовах оренди відповідно до міжнародних договорів. („Укрінформ“)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Суд підтримав вирок щодо самогубства

БОСТОН. — Верховний суд стейту Масачусетс 6 лютого підтримав вирок проти жінки, котра заохочувала свого хлопця поповнити самогубство. Суд підтримав рішення нижчого суду з 2017 року, що 22-літня Мішел Картер переконала 18-літнього Конрада Роя не міняти свого наміру про самогубство. Суддя Скот Кафкер сказав, що вирок не порушує право М. Картер на свободу слова, але карає її за „нерозсудливо довірливі слова, які спричинили смерть“. Коли К. Рой отруївся у 2014 році, М. Картер була засуджена за ненавмисне вбивство на два з половиною роки ув'язнення, з яких мусить відсидіти 15 місяців. („Reuters“)

■ Яка була реакція на промову Трампа?

НЬЮ-ЙОРК. — Телевізійна агенція новин „Сі-Бі-Ес“ оприлюднила 6 лютого висліди опитування, яке вона провела після річної промови Президента Дональда Трампа про стан країни. Більшість слухачів промови (76 відс. проти 24 відс.) схвалила її. Як звичайно буває з цією подією, більше слухачів (43 відс.) ідентифікували себе з партією президента, хоч в цілій країні лише 25 відс. виборців вважають себе республіканцями. Розподіл був по партійній лінії: 97 відс. слухачів-республіканців схвалили промову, але лише 30 відс. слухачів-демократів мали подібну опінію. Серед незалежних слухачів 82 відс. схвалили промову. („CBS News“)

■ Розпочалась президентська кампанія

КАБУЛ. — В Афганістані 20 січня розпочалась президентська кампанія. Президент Ашраф Гані має 14 опонентів. Дата виборів призначена на 20 липня, після того як була перенесена з квітня. Президент виголосив промову, в якій підкреслив потребу сильного центрального уряду для об'єднання країни і закінчення 17-літнього збройного конфлікту. („Associated Press“)

■ Венесуеля переносить гроші

КАРАКАС. — Державна нафтокомпанія Венесуелі PDVSA сказала клієнтам своїх нафтових спільних підприємств вкладати гроші на рахунок, недавно відкритий в російському „Газпромбанку“. Про це стало відомо агенції „Ройтерс“ 9 лютого. Цей крок PDVSA є наслідком тяжких нових санкцій США, накладених 28 січня. Вони б'ють доступ соціалістичного Президента Ніколаса Мадуро до приходів за нафту. Деякі партнери PDVSA відтягнули своїх працівників з країни, відколи накладено санкції. („Reuters“)

■ Польща закупить ракетну систему США

ВАРШАВА. — Польща закупить мобільні ракетні установки США вартістю 414 млн. дол. Про це сказав журналістам 10 лютого Міністер оборони Маріюш Блашак. Він додав, що це „поважно збільшить спроможності польської армії“. Варшава, занепокоєна зростом Росії, шукає ближчих зв'язків з Вашингтоном. Ця ракетна система, звана „HIMARS“, може випускати шість керованих ракет на відстань 37 миль, або одну ракету на відстань 188 миль. Її вже вживають 19 країн і вона є ефективно використана в Іраку та Сирії проти „Ісламської Держави“. Минулого березня Польща підписала контракт вартістю 4.75 млрд. дол. на закуп протиракетної систем США, званої як „Патріот“. Два роки тому НАТО відкрило центр контррозвідки у Польщі для поширення спроможностей розвідки альянсу після російської анексії Криму в 2014 році. („AFP“)

■ Греція полегшила шлях Македонії до НАТО

АТЕНИ. — Парламент Греції голосами 153-140 затвердив протокол вступу Північної Македонії до НАТО. Це рішення з 8 лютого мусить тепер бути схвалене всіма іншими 29-ма членами альянсу. Рішення було схвалене Грецією після того, як колишня югославська республіка погодилася перейменувати назву Македонія на Республіку Північної Македонії. Багато греків вважають, що Македонія є назвою їхньої історичної провінції, прославленої походами Олександра (Македонського) Великого в IV ст. перед Христом. („Radio Free Europe/Radio Liberty“)

ПОЛІТИЧНИЙ ДОСВІД

Вибори і шанс для прямої демократії

Ігор Попов

Одна з кандидатів у президенти пропонує проведення всеукраїнського референдуму для схвалення цілком нового тексту Конституції. Перед цим ще один рейтинговий кандидат оголосив про свою прихильність до референдумів. Проте, чинний політичний прошарок фактично заблокував можливість проведення референдумів в Україні. Старий закон скасований, новий не ухвалюється. В результаті влада може ухвалювати рішення в інтересах меншості виборців чи своїх власних. Перебити ці рішення можливістю провести референдум – неможливо.

Існує міт про те, що громадяни Швейцарії проводять якісь референдуми кожного „вікенду“. Насправді ситуація дещо інакша. Середній житель країни щороку бере участь у шести-семи референдумах різного рівня – федеральному, кантону чи муніципалітету. Кальвіністська етика привела до застосування механізмів прямої демократії у щоденному житті. До прикладу, „відкриті списки“ за швейцарською моделлю – це право на зміну послідовності кандидатів у бюлетенях партій, викреслення будь-якої кандидатури чи додавання своєї. Виборець працює з бюлетенями пару годин, а потім відсилає їх поштою. Зрозуміло, що подібні передові моделі ми для України покищо не розглядаємо. Проте, наявність складного, але реалістичного механізму оголошення і проведення референдумів – необхідна. І можливо, якраз „нові“ кандидати могли би просувати це у своїх програмах.

Натомість перед виборами щоразу виникає стара популістична обіцянка запровадити механізми відкликання депутатів виборцями. Щодо депутатів парламенту – це не відповідає демократичній європейській традиції, та й ніколи не буде застосовано. Можливість відкликання депутатів місцевих рад зараз існує в Україні, причому вона була застосована у різних областях. Оцінки неоднозначні: від перемоги демократії до зведення рахунків між партійними фракціями.

Так само вічнозеленим виборчим гаслом є обіцянка скасувати депутатську недоторка-

ність. Спекуляції навколо цієї теми триватимуть ще досить довго, особливо перед кожними новими виборами. Певна реформа процедури притягнення до відповідальності ще може з'явитися, проте, повна ліквідація особливого порядку – крок до авторитаризму, і навряд чи буде реально голосуватися.

Одна з партій на цих виборах застосувала механізм внутрішньопартійних правиборів. До цього таким терміном називали лише піар-акції чи внутрішні опитування, що також було кроком до запровадження демократичних процедур всередині партій. На Заході давно зрозуміли, що обличчя партійних провідників потрібно змінювати. Це робиться або після поразки партії на виборах (за невдахи більше не проголосують), або під оновлення партійної програми. Особливо часто змінюють політиків, які побували у владі, програли вибори і їх партії перейшли в опозицію. На того, хто був у владі – завжди знайдуть політичний і фінансовий компромат. А „нове обличчя“ – пропхати легше.

Італійський рух „5 зірок“ перед виборами пообіцяв ужити механізми прямої демократії. І що цікаво – після виборів виконав обіцянки. „Non-statuto“ (антистатут) Руху замінив пірамідальну структуру місцевих парторганізацій на горизонтальну мережу зустрічей прихильників. Також рух пропонує проводити референдуми без кворуму, обмежує перебування на державних посадах двома термінами. Рух обирає кандидатів до своїх списків через інтернет. А фракція перед важливими голосуваннями проводить онлайн-голосування серед зареєстрованих прихильників. І найбільш цікаве – потім голосує відповідно до рішення активних виборців (хоча були і виключення).

Частина цих ідей може бути використана і нашими антисистемними кандидатами. Бо саме вибори – шанс хоча б частково зрушити застояне політичне болото.

„Українська правда“

Ігор Попов – народний депутат України, заступник голови Комітету з питань запобігання і протидії корупції, Київ.

ТОЧКА ЗОРУ

На цих виборах обираємо верховного головнокомандувача

Олександр Белявський

До 5 лютого 29 кандидатів внесли заставу по 2.5 млн. грн., що додасть у бюджет держави 72.5 млн. грн. Ці гроші дадуть змогу забезпечити середню по країні пенсію у розмірі 2,400 грн. 2,517 пенсіонерам протягом цілого року. Це вже неабияке досягнення президентських виборів. Щоправда, закон передбачає повернення застави переможцеві перегонів, а в разі проведення другого туру виборів – двом кандидатам, що потрапляють до другого кола. Це може зменшити можливість Пенсійного фонду України на покриття пенсій у 2019 році для 87 або 174 пенсіонерів відповідно. Тому, з точки зору пенсіонерів, краще, щоб вибори відбулися в один тур. Це сухі цифри, яким, на відміну від обіцянок кандидатів, можемо повністю довіряти. Обіцянки кандидатів – це журавель у небі, а застава, що піде до Пенсійного фонду, – синиця у руках.

Тож поговоримо про синицю, а не журавля. Конституція України, що була ухвалена у 1996 році, надавала великі уповноваження президентові України, що обирався на всенародних виборах. Він був безперечною верхівкою виконавчої гілки влади, і ніхто не сумнівався, у кого більше уповноважень, – у президента чи прем'єра. Щоправда, Президент Леонід Кучма постійно нарікав, що йому бракує уповноважень для проведення реформ. Тому роздав державне майно кільком фінансово-промисловим групам, або простішою мовою – створив олі-

гархат.

У грудні 2004 року той самий Президент Л. Кучма, який жалівся на малі президентські уповноваження, ініціював закон 2222, яким зменшував уповноваження президента у два рази і, властиво, вклав у руки прем'єра більшу владу, ніж мав президент. Це було зроблено з конкретною метою: щоб новообраний Президент Віктор Ющенко не мав потрібних уповноважень впливати на розподіл бюджетних грошей. Цим законом всенародно обраний президент отримував менше уповноважень, ніж кулуарно обраний прем'єр.

Коли Віктор Янукович прийшов до влади, він через коліно змусив Конституційний суд визнати закон 2222 недійсним і в такий спосіб повернув собі уповноваження, які мав Л. Кучма. Але ж В. Януковича народ обирав під інші повноваження! Тобто значну кількість уповноважень він просто вкрав у народу.

З 2 березня 2014 року відновлено закон 2222 від 2004 року. Отже, сьогодні ми обираємо президента з обмеженими уповноваженнями, як у В. Ющенка, а не уповноваженнями Л. Кучми або узурпатора В. Януковича.

Ці врізані уповноваження не дають можливості президентові впливати на розподіл бюджету держави. Якщо Президент Петро Порошенко має такі можливості, то це не завдяки президентській посаді, а тому, що „Бльок Петра Порошенка“ є провідником у парламент-

(Закінчення на стор. 14)

Усіх кандидатів на посаду президента – 44

Центральна виборча комісія 8 лютого зареєструвала рекордну для України кількість кандидатів у президенти – 44 людини і на цьому закінчила реєстрацію. А загалом документи до Центральної виборчої комісії подали 94 особи.

Серед кандидатів у президенти 40 складають чоловіки, а чотири – жінки, середній вік кандидатів – 50 років. Серед зареєстрованих кандидатів 16 є народними депутатами.

За крісло глави держави змагатимуться:

Ігор Шевченко, 1971 року народження, освіта вища, проживає в місті Києві, президент благодійної організації „Успішна Україна“, безпартійний, самовисуванець.

Сергій Каплін, 1979 року народження, освіта вища, проживає в селі Опришки Глобинського району Полтавської області, народний депутат, безпартійний, висуванець „Соціал-демократичної партії“.

Валентин Наливайченко, 1966 року народження, освіта вища, проживає в місті Києві, голова Громадсько-політичного руху „Справедливість“, висуванець від цього руху.

Віталій Скоцик, 1972 року народження, освіта вища, проживає в місті Києві, професор катедри конярства та бджільництва Національного університету біоресурсів і природокористування України, безпартійний, самовисуванець.

Андрій Садовий, 1968 року народження, освіта вища, проживає в місті Львові, голова міста Львова, член партійного об'єднання „Самопоміч“, висуванець від „Самопоміч“.

Віталій Купрій, 1973 року народження, освіта вища, проживає в місті Києві, народний депутат, заступник голови Комітету Верховної Ради з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності, безпартійний, самовисуванець.

Євгеній Мураєв, 1976 року народження, освіта вища, проживає в місті Харкові, народний депутат, член партії „Наші“, висуванець від цієї партії.

Анатолій Гриценко, 1957 року народження, освіта вища, проживає в місті Києві, доцент катедри політології Національного університету „Києво-Могилянська академія“, член партії „Громадянська позиція“, висуванець від цієї партії.

Геннадій Балашов, 1961 року народження, освіта вища, проживає в місті Києві, фізична особа-підприємець, член партії „5.10“, висуванець від цієї партії.

Ольга Богомолець, 1966 року народження, освіта вища, проживає в місті Києві, народний депутат, голова Комітету Верховної Ради з питань охорони здоров'я, безпартійна, самовисуванка.

Олександр Шевченко, 1971 року народження, освіта вища, проживає в селі Поляниця Івано-Франківської області, народний депутат, член партії „Українське об'єднання патріотів – УКРОП“, висуванець від цієї партії.

Роман Насіров, 1979 року народження, освіта вища, проживає в місті Києві, безпартійний, самовисуванець.

Юрій Бойко, 1958 року народження, освіта вища, проживає в місті Рубіжне Луганської області, народний депутат, член партії Опозиційний блок“, самовисуванець.

Олег Ляшко, 1972 року народження, освіта вища, проживає в місті Києві, народний депутат, голова депутатської фракції Радикальної партії Олега Ляшка, член Комітету Верховної Ради України з питань податкової та митної політики, член партії „Радикальна партія Олега Ляшка“, висуванець від цієї партії.

Аркадій Корнацький, 1953 року народження, освіта вища, проживає в селі Чаусове-2 Первомайського району Миколаївської області, народний депутат, безпартійний, самовисуванець.

Олександр Вілкул, 1974 року народження, освіта вища, проживає в місті Дніпрі, народний депутат, член партії „Опозиційний блок – Партія миру та розвитку“, висуванець від цієї партії.

Юлія Тимошенко, 1960 року народження, освіта вища, проживає в селищі Козин Обухівського району Київської області, народний депутат, голова депутатської фракції Всеукраїнське об'єднання „Батьківщина“ у Верховній Раді, член Комітету з питань прав людини, наці-

ональних меншин і міжнаціональних взаємин, висуванка від партії „Батьківщина“.

Дмитро Добродомов, 1977 року народження, освіта вища, проживає в місті Львові, народний депутат, секретар Комітету з питань запобігання і протидії корупції, член партії „Народний контроль“, висуванець від цієї партії.

Олександр Мороз, 1944 року народження, освіта вища, проживає в місті Києві, пенсіонер, член „Соціалістичної партії Олександра Мороза“, висуванець від цієї партії.

Ілля Кива, 1977 року народження, освіта вища, проживає в місті Києві, голова Всеукраїнської професійної спілки Міністерства внутрішніх справ, член Соціалістичної партії України, висуванець від цієї партії.

Руслан Кошулинський, 1969 року народження, освіта вища, проживає в місті Львові, голова секретаріату партії Всеукраїнське об'єднання „Свобода“, висуванець від цієї партії.

Олександр Данилюк, 1981 року народження, освіта вища, проживає в місті Києві, керівник Громадської організації „Центр оборонних реформ“, член партії „Спільна справа“, самовисуванець.

Сергій Тарута, 1955 року народження, освіта вища, проживає в місті Маріуполі Донецької області, народний депутат, член партії „Основа“, висуванець від цієї партії.

Ігор Смешко, 1955 року народження, освіта вища, проживає в місті Києві, професор катедри міжнародних медіакомунікацій та комунікативних технологій Інституту міжнародних взаємин Київського національного університету ім. Тараса Шевченка, член партії „Сила і Честь“, самовисуванець.

Інна Богословська, 1960 року народження, освіта вища, проживає в місті Харкові, директор Всеукраїнської громадської організації „Віче України“, безпартійна, самовисуванка.

Володимир Зеленський, 1978 року народження, освіта вища, проживає в місті Києві, художній керівник телепрограми „Квартал 95“, безпартійний, висуванець від партії „Слуга народу“.

Микола Габєр, 1960 року народження, освіта вища, проживає в місті Києві, помічник-консультант народного депутата, член Патріотичної партії України (ППУ), самовисуванець.

Юрій Дерев'янка, 1973 року народження, освіта вища, проживає в місті Києві, народний депутат, голова Підкомітету з питань контролю за дотриманням законодавства у сфері запобігання і протидії корупції органами державної влади та місцевого самоврядування Комітету Верховної Ради з питань запобігання і протидії корупції, член партії „Воля“, висуванець від цієї партії.

Роман Безсмертний, 1965 року народження, освіта вища, проживає в місті Києві, доцент катедри міжнародних взаємин Київського національного університету культури і мистецтв, безпартійний, самовисуванець.

Віктор Бондар, 1975 року народження, освіта вища, проживає в селищі Гостомель Київської області, народний депутат, член партії „Відродження“, висуванець від цієї партії.

Сергій Носенко, 1969 року народження, освіта вища, проживає в місті Києві, старший керуючий директор компанії „Інтернешнл Інвестмент Партнерс Україна“, безпартійний, самовисуванець.

Віктор Кривенко, 1982 року народження, освіта вища, проживає в селищі Курилівка Петриківського району Дніпропетровської області, народний депутат, заступник голови Комітету з питань бюджету, член партії „Народний Рух України“, висуванець від цієї партії.

Сергій Кривонос, 1970 року народження, освіта вища, проживає в місті Києві, перший заступник командувача Сил спеціальних операцій Збройних Сил України, безпартійний, висуванець від партії „Воїни АТО“.

Руслан Ригованов, 1974 року народження, освіта вища, проживає в місті Горлівка Донецької області, виконуючий обов'язки начальника Севастопольського морського рибного порту, безпартійний, самовисуванець.

Юрій Тимошенко, 1961 року народження

(Закінчення на стор. 16)

АМЕРИКА І СВІТ

Путін звільнив дев'ятьох генералів

МОСКВА. — Президент Росії Володимир Путін видав указ 8 лютого, яким звільнив дев'ятьох генералів і двох полковників з урядових посад. Вона мали високі посади в Дослідницькому комітеті та в міністерствах внутрішніх справ та надзвичайних ситуацій. Серед звільнених є генерал Сергій Солопов, голова Директорату запобігання корупції серед московської поліції, і генерал Ірина Зайберт, старший помічник голови Дослідницького комітету. Не було подано жодної причини звільнення офіцерів. („Radio Free Europe/Radio Liberty“)

Брюссель – місто шпигунів

БРЮСЕЛЬ. — Столиця Бельгії є фактичною столицею Європейського Союзу (ЕС) та централєю НАТО. Одночасно Брюссель є містом шпигунів. Згідно з німецькою газетою „Welt am Sonntag“, яка виходить щонеділі в Берліні, місто заповнене російськими й китайськими шпигунами до такої міри, що західні дипломати й військовим посадовцям сказано не відвідувати деякі ресторани й кафе. Газета з 10 лютого, посилюючись на дипломатів ЕС, пише, що закордонна служба Евросоюзу, EEAS, перестерігає, що в Брюсселі є „приблизно 250 китайських і 200 російських шпигунів“. Голова EEAS, старший дипломат Фредеріка Моґеріні, каже, що ці агенти головно базуються в посольствах і торговельних місіях своїх країн. Росія історично мала велике число агентів в Брюсселі. („Deutsche Welle“)

США вийшли з ядерного пакту

ВАШІНґТОН. — Державний секретар США Майк Помпео оголосив, що США 2 лютого виступають з договору про нерозповсюдження ядерної зброї середнього засягу. Вашингтон давно нарікав, що Росія порушує цю угоду з 1987 року. М. Помпео висловив особливу подяку союзникам НАТО за те, що вони підтримали США. НАТО оприлюднило заяву 1 лютого, вичисляючи порушення договору Росією і додаючи, що альянс вповні підтримує цей крок США. („The Hill“)

Викрадено портрет з галерії

МОСКВА. — В московській галерії ім. Павла Третьякова 27 січня викрадено портрет визначного російського маляра краєвидів Архипа Куїнджі. Свідки бачили, як молодий чоловік скинув портрет зі стіни, але щойно пізніше зрозуміли, що це була крадіжка. Міністерство культури оцінює вартість портрета, який змальовує гірські краєвиди в Криму, на 12 млн. рублів (185 тис. дол.). („MSN“)

Помер довголітній конгресмен Дінґел

ДІРБОРН, Мишиґен. — Колишній конгресмен США Джан Дінґел, демократ з Мишиґен, помер 7 лютого на 93-му році життя. Він служив в Конгресі найдовше від всіх конгресменів. Вперше він прибув до Конгресу в 1955 році, перебравши місце свого батька Джана старшого, котрий відслужив 22 роки. Конгресмен був одним з останніх ветеранів Другої світової війни в Конгресі. Він спонзорував закон про громадянські права в 1957 році і допоміг запровадити систему медичного забезпечення „Медікейр“. Спочатку він підтримував війну США у В'єтнамі, але пізніше закликав Президента Річарда Ніксона відтягнути американські війська. („NBC News“)

США закуплять ізраїльські батареї

ЄРУСАЛИМ. — Державний департамент США й Міністерство оборони Ізраїля оголосили 6 лютого, що США закуплять дві ізраїльські військові батарейні системи для оборони розташованих американських військ. Прем'єр-міністр Ізраїля Беніамін Нетанягу, котрий також виконує функції міністра оборони, сказав, що це є доказом тісних відносин між обома країнами. Згідно з агенцією „Ройтерс“, ці батарейні системи, знані як „Залізний купол“, будуть використані для оборони розташованих військ США проти „посередніх загроз ворожого вогню та з повітря“. Військово-повітряні сили Ізраїля вживають ці системи від 2011 року. Військо США заплатить 373 млн. дол. за ці системи. („The Times of Israel“)

Вкрай загострилося земельне питання

Вже кілька років поспіль Міжнародний валютний фонд закликає Україну скасувати мораторій на продаж землі та здійснити аграрну реформу. Також Світовий банк називає земельну реформу ключовою для України і наголошує, що ціни на землю сільськогосподарського призначення після запровадження ринку зростуть в багато разів. А це вигідно і селянам, і державі. Українська влада нібито погоджується, що ситуацію треба змінювати, але до конкретних дій справа не доходить.

Питання набуває європейського контексту. 22 серпня 2018 року набрало чинності рішення Європейського суду з прав людини, згідно з яким мораторій на продаж земель сільськогосподарського призначення визнано порушенням прав людини в Україні. У грудні того року група народних депутатів подала на розгляд проект постанови про скасування мораторію, але 17 січня Верховна Рада більшістю голосів відхилила цей проект, натомість ухвалила новий закон, котрим забороняється вільний ринок землі. Міністерство економічного розвитку звернулося до президента України з пропозицією застосувати вето щодо цього закону, однак, 4 лютого він підписав документ: мораторій триватиме далі, принаймні до 2020 року.

Що конкретно стоїть за тими протилежними законодавчими ініціативами? Після відновлення державної незалежності 7 млн. українських селян отримали земельні паї, але розпоряджатися ними на власний розсуд не можуть, оскільки від 2002 року діє мораторій на продаж землі. За цей довгий час вже понад мільйон власників паїв померло. Сталося також дуже багато випадків незаконного, рейдерського захоплення малих земельних ділянок різними структурами, котрі, обходячи закон, концентрують у своїх руках великі сільськогосподарські угіддя. Виходить, що одним можна мати зиск від землі, а іншим не можна.

Прихильні до мораторію експерти застерігають, що у вільному продажах українська земля стане власністю багатих чужинців та закордонних латифундій. Тому навіть Прем'єр-міністр України Володимир Гройсман виступає проти вільного ринку землі. „Треба надати можливість українцям один в одного купувати землю в обмеженій кількості“, – вважає він. У Верховній Раді його найактивніше підтримують депутати від „Батьківщини“ і „Радикальної партії Олега Ляшка“, але й фракції „Блоку Петра Порошенка“ і „Народного фронту“ також не готові голосувати за запровадження вільного ринку землі.

Чи не доречно тут згадати, що „у страха – великі очі“? Бо поки бояться покупців з-за кордону, здібніші і спритніші українські фермери беруть у пайовиків землю в оренду на десятки років, тобто коли мораторій вже й скасується, дуже багато селян вже не будуть мати чого продавати. Отже, перш ніж скасовувати мораторій, належить вдосконалити все земельне законодавство, перезаснувати на засадах справедливості суди і правоохоронні органи. Як каже чільний діяч Всеукраїнської аграрної ради Михайло Соколов, „потрібно створити передумови, аби ринок землі можна було запровадити, і він приніс нам не нові проблеми, а дав поштовх для розвитку економіки“.

Згідно з соціологічними дослідженнями, ставлення до мораторію дуже різне в різних регіонах України. Якщо на Закарпатті та на Волині вільний ринок землі підтримують 72-64 відс. опитаних, то на Сумщині й Хмельниччині підтримка ледве досягає 3 відс., на Херсонщині вона становить 6 відс. З такою різницею справді треба це складне питання не розрубувати, а таки мудро, спокійно розв'язувати.

ІСТОРІЯ

Вчитель повстав проти імперії

Світлана Орел

ВОЛОДИМИРІВКА, Кіровоградська область. – На приміщенні середньої школи 18 грудня 2018 року відкрито меморіальну дошку Миколі Петрову до 95-річчя з дня народження. На чорному граніті вказано, що він учителював у 1951-1985 роках. Наприкінці 1980-их років саме він, на той час уже пенсіонер, першим утверджував ідеї національного визволення.

Простий учитель М. Петров пройшов Другу світову війну, мав дві вищі освіти, знав кілька чужоземних мов, бачив, як живуть інші народи і не міг не порівнювати з ними свій, рідний.

У той геть непевний час з'являлись люди майже у кожному районі, у деяких селах, що сміливо кинули виклик імперії. Це були люди освічені, порядні, совісні, небайдужі до слова й мистецтва. М. Петрову з кількома його однодумцями у сусідній Знам'янці доводилось нелегко. Обласну конференцію Народного Руху України у вересні 1990 року проводили у Чорному лісі, бо місцева компартійна братія затялася не дати провести „бандерівські“ збори у залізничному будинку культури. Озлоблені ветерани-комуністи буквально виривали з рук і намагалися нищити синьо-жовті, тоді ще не державні прапори.

М. Петров у оповіданні „Медаль“, великою мірою автобіографічно, описав ситуацію, коли молодий солдат перешкоджає аморальним вчинкам командира щодо представників „визволеного“ народу і за це фактично втрачає заслужену нагороду.

Ще студентом Київського університету М. Петров написав вдячного листа Олександрові Солженіцину, коли прочитав його повість „Один день з життя Івана Дени-

совича“, надруковану у журналі „Новий мир“. Тоді російський письменник відгукнувся на щирі слова молодого українця. Але в 1990-их, коли О. Солженіцин надумав облаштувати Росію за рахунок України та інших республік СРСР, М. Петров висловив йому своє розчарування і незгоду у кількох виданнях, але відповіді уже не одержав.

М. Петров з настанням незалежності з пристрасстю взявся до письменницької роботи. Рекомендації для вступу у Спілку письменників йому дали Олександр Сизоненко та Анатолій Дімаров. Та М. Петров не встиг вивершити свою письменницьку долю. У Спілку його прийняли посмертно, що стало унікальним випадком в її історії.

Єдина книга прози, видана за його життя у Центрально-Українському видавництві „Двоє на льотному полі“, так і не дійшла до читача. Більша частина її тиражу залишилася у видавничих пакунках: у часи шаленої інфляції автор не знайшов грошей, аби викупити її.

Досконало знаючи німецьку мову, М. Петров перекладав свого улюбленого автора Вольфганга Борхерта, опублікувавши переклади у деяких періодичних виданнях.

Коли через роки постало питання про увічнення пам'яті М. Петрова, навіть деякі земляки мало знали про нього. Та завдяки побратимам – депутатам Знам'янської міської ради Юрієві Майбороді, голові обласної письменницької організації Василю Бондареві вчительська громадськість містечка ближче ознайомилася із творчою спадщиною та громадянським чином свого земляка.

Завдяки ініціативі методиста районного відділу освіти Тамари Ярмоцик вчителі тепер мають методичний посібник „Микола Петров – учитель, прозаїк, перекладач, громадський діяч“.

Меморіальна дошка Миколі Петрову. (Фото: Юрій Майборода)

СТАНЬТЕ ПЕРЕДПЛАТНИКАМИ!

ДРУКОВАНА „Свобода“ (на папері)

Члени УНСоюзу		Нечлени УНСоюзу	
Рік	Півроку	Рік	Півроку
80 дол.	45 дол.	90 дол.	50 дол.

ЕЛЕКТРОННА (www.svoboda-news.com)

40 дол. на рік для всіх

ДРУКОВАНА І ЕЛЕКТРОННА

Члени УНСоюзу		Нечлени УНСоюзу	
Рік	Півроку	Рік	Півроку
85 дол.	50 дол.	95 дол.	55 дол.

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата:

\$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення

Володимир Гончарик

☎ (973) 292-9800 x 3040

Fax (973) 644-9510

E-mail adukr@optonline.net

Передплата

Володимир Гончарик

☎ (973) 292-9800 x 3040

E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або її видавця.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Картки видали у Празі

Пресовий фонд Товариства „Опір Західної України“ видав у 2018 році добірку поштів, присвячену 100-річчю Західноукраїнської Народної Республіки (ЗУНР).

На картках зображено герб ЗУНР на тлі синьо-жовтого пра-

пора республіки, портрети провідників ОУН Степана Бандери та Андрія Мельника.

Олег Павлів,
Розтоки біля Праги,
Чеська Республіка

Андрій Мельник

Степан Бандера

Переможцем може стати народ

Юрій Дерев'янка, коли на з'їзді партії „Воля“ його висували кандидатом у президенти України, розповів, що коли вродилася його доня, він почав думати, у якій країні вона буде жити. На цьому зібранні були відносно молоді делегати, їхні малі діти, тому для усіх було цікавим, у якій країні вони будуть жити.

Цей випадок нагадав споми-ни деяких галичан про часи, коли прийшли у західну Україну більшовики в 1939 році. Тоді існувала певна частка непевності. Не було великих надій, бо „Країна рад“ по той бік Збруча була відома своєю бідністю та терором. Але Польща теж не симпатизувала українцям. Дехто поїхав у той час до Києва і Харкова, щоб краще пізнати „майбутнє“.

Ось така Софія Парфанович, відома лікарка і письменниця, поїхала до Києва у службових справах у 1940 році. Її розчаруванню не було меж. Правда, були й такі, котрі гарно жили як талановитий віршороб Павло Тичина, який славив партію комуністів. С. Парфанович познайомилася з ним у той час. Але звичайний народ жив дуже погано.

Микола Лебедь, який після арештів Степана Бандери і Ярослава Стецька виконував функції голови Проводу ОУН, для американського імміграційного бюро на початку 1950-их років пояснив чому III Великий Збір ОУН з 1943 року зокрема взявся за соціальні та економічні питання: „Соціально-економічні питання були впроваджені членами центральних та східних областей України та тими членами з західних областей, котрі працювали і жили у тих східних областях. У той час для членів ОУН та взагалі населення західної України вистачало боротися за українську державу, але у центральних і східних областях народ хотів знати, за

яку вільну Україну вони борються“.

Це найбільш суттєве питання сьогодення. У виборах президента України братимуть участь понад 30 кандидатів з різними намірами. Деякі дійсно мають надію на перемогу, інші просто висувуються для реклями – власної або партійної. Більшість, мабуть, окрім найбільш одіозних проросійських типу Юрія Бойка, висуватиме патріотичні гасла. Сам діючий Президент Петро Порошенко проголошуватиме найбільш патріотичні гасла з огляду на його недавні заслуги, зокрема у духовній площині. Юлія Тимошенко висуватиме гасла популізму. Володимир Зеленський гратиме на повну пару ролю слуги народу. Всі матимуть свою публіку.

До найважливіших питань належить наскільки даний кандидат здатний обдурити народ. Найбільш певна себе у цьому Ю. Тимошенко. Її політична кар'єра при владі, а також в опозиції багатогранна. Однак найбільше мене турбує її нещирість. Зокрема у декларації про доходи, поданій у зв'язку з реєстрацією кандидатом, вона показала чи не найбіднішою. Ніхто цьому не повинен вірити. Категоричність П. Порошенка супроти Москви похвальна, але не його бізнесові контакти з особами, близькими до Москви. Щодо В. Зеленського найбільше турбує очевидний брак досвіду. Він чи не маріонетка одного чи двох з олігархічних махінатів виборів. Інші скромніші кандидати типу Анатолія Гриценка, Ігоря Смешка, Валентина Наливайченка, Ольги Богомолець, Юрія Дерев'янка чи не взагалі без найменшого шансу.

Рятує Україну, мабуть, система двох турів. Набравши заледве 15 відс., ніхто не може стати президентом. Однак навіть другий тур не забезпечує кращу майбутність

Дякуємо УНСоюзові

З нагоди Різдва Христового та Нового Року бажаємо усім людям доброї волі Божого благословення здоров'ям, миром і щастям! Хай Господь допомагає у здійсненні добрих намірів і досягненні успіхів в 2019 році. Від імені тих, яким завдяки Вам вдалося нам допомогти у 2018 році, складаємо низький уклін та висловлюємо велику вдячність за підтримку фінансами, працею, молитвою чи добрим словом – усе це необхідне у нашій роботі.

Просимо Вас не забувати про нас і у 2019 році, адже у нас спільна ціль – зберегти нашу культурну

і національну спадщину та тотожність через підтримку молодого покоління членів нашої громади.

Окремо хочемо подякувати Фондові ім. Бучинського при Українському Народному Союзі в США за постійну, багаторічну співпрацю і значний фінансовий внесок у бюджет нашого фонду. Щирісіречне усім спасибі!

Від імені Ради Стипендіального фонду ім. Ярослави Поповської при Товаристві „Український народний дім“

Марія Стрілка, голова Ради, Перемишль, Польща

Зв'язковій командира УПА – 95 років

4 лютого виповнилося 95 років з дня народження Одарки Гусак („Нуся“, „Чорна“), підпільниці ОУН, зв'язкової легендарного командира УПА Романа Шухевича.

Вона народилася у Трускавці, в родині Юрія і Марії Гусаків. Закінчила українську народну школу, вступила в ОУН в 1939 році. Арештована 4 березня 1950 року. До суду була під арештом в тюрмі на Лонцького у Львові, через рік була доставлена до Києва. Засуджена до 25 років в'язниці. Покарання відбувала в тюрмах Верхньоуральська і Володимира, а потім у селі Барашево (Мордовія). У березні 1975 року звільнена з умовою не повернення у західну Україну.

З 1975 по 1995 роки О. Гусак проживала в Волочиську (Хмельницька область) спільно з Катериною Зарицькою („Монетою“), яка також була засуджена за участь в ОУН. У кінці 1980-их років увійшла до Крайового проводу ОУН (6), очолюваного Зеновієм Красівським, пізніше очолила Лігу Українських Жінок.

У 1995 році О. Гусак переїхала до Львова, де проживає і донині, беручи участь в політичному житті. Нагороджена Орденом Лева

Одарка Гусак

(нагородою міста Львова) і Орденом княгині Ольги III ступеня.

Провід і членство ОУН (6) щиро вітають О. Гусак з ювілеєм, дякують за життєвий подвиг і бажають здоров'я та багатоліття.

Стефан Романів,
Голова ОУН (6)
Вікторія, Австралія

Розшукуємо слід Михайла Павленка

Пошуковий відділ Діаспорної бібліотеки ім. Галини Король розшукує інформацію про Михайла Павленка або його нащадків.

Він був родом з села Попівка Конотопського району на Полтавщині, виїхав з України в часи останньої війни і,

орієнтовно, оселився на теренах США.

При наявності інформації просимо обізватися на електронну адресу: sag52@ukr.net.

Анатолій Сазанський
Миргород, Полтавська область

країни, бо президентом країни, безперечно, буде олігарх, правдоподібно П. Порошенко чи Ю. Тимошенко. А народ залишиться бідним.

Недавно завершився судовий процес над Віктором Януковичем з вироком 13 років ув'язнення (хіба віртуального) в основному за державну зраду. Вирок ніколи не виконуватиметься. В міжчасі ще може бути апеляція В. Януковича до Європейського суду людських прав. Суд над В. Януковичем запишеться в історії, як ще один фарс в історії держави. Хібащо він стане початком серйозного притягнення до відповідальності його співпрацівників, включно з друзями та співробітниками також П. Поро-

шенка і Ю. Тимошенко.

Генеральна прокуратура України розглядає кримінальні звинувачення проти Віктора Медведчука у державній зраді. В. Медведчук належить до друзів Ю. Тимошенко, П. Порошенка і Володимира Путіна. Коли б відбувся дійсний суд над В. Медведчуком під дійсним його арештом, тоді Україну можна було б уважати нормальною. А за В. Медведчуком повинні піти й інші. Испитом буде не результат виборів в першій чи другій турі, а щойно поведінка переможця виборчого процесу. Щойно тоді переможцем може стати народ!

Аскольд С. Лозинський,
Нью-Йорк

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Святкували 50-ліття священства о. Михайла Ревтюка

Олександр Федорчук

ПАРМА, Огайо. – В парафії Української католицької церкви св. Андрія Первозваного відбулися урочистості з нагоди 50-ліття священства митрофорного протоєрея Михайла Ревтюка. Саме в цій церкві 2 лютого 1969 року після хіротонії, що відбулася 30 січня того року в Філадельфії, о. Михайло відслужив свою першу Літургію.

Через 50 років, під величний спів парафіяльного хору, була відслужена Літургія з участю Єпископа Української Католицької Церкви (УКЦ), правлячого архиєрея Пармської Єпархії Богдана Данила.

Літургію очолив о. М. Ревтюк, якому співслужили митрофорний протоєрей Денис Груб'як, о. Михайло Гайдук, о. Андрій Гановський, протоєрей Василь Петрів, протоєрей Ігор Касіян, о. Любомир Жибак, о. Ігор Гогоша, о. Михайло Кулик, о. Девід Мисбрєнер та архидиякон Єфрем Смолило.

У проповіді Владика Богдан подякував ювілярові, за його невтомну пастирську працю та усі досягнення в служінні Богові і людям.

Ювілярові були вручені вітальні грамоти від предстоятеля УГКЦ,

Духовенство під час вшанування митрофорного протоєрея Михайла Ревтюка. (Фото: Олександр Федорчук)

Верховного архиєпископа і Митрополита Києво-Галицького Святослава та від Єпископа Богдана.

Після загального співу багатоліття урочистості продовжилися в церковній залі, де на гостей чекала художня програма, в якій під гітару співав регент парафіяльного

хору Василь Кобрин, сольо співала Тетяна Касіян, а Народний артист України Остап Стахів грав на бандурі й співав українських пісень.

Багато теплих слів та спогадів було висловлено на адресу ювіляра. Владика Богдан, протоєрей А. Гановський та парох церкви св.

Андрія протоєрей І. Касіян представили біографію о. Михайла.

Ведущий Андрій Гарматій запросив до слова самого ювіляра, який подякував Богові за таку високу духовну місію, щасливі роки життя, а також усім, що прийшли відзначити його ювілей.

Концерт закінчив Різдвяні святкування

Ольга Логвиненко

ЕДМОНТОН, Альберта. – Концерт колядок, який закінчує цикл Різдвяних святкувань відбувся 27 січня в Українській православній катедрі св. Івана. Господарем концерту була Західна Єпархія Української Православної Церкви в Канаді. Концерт влаштувало Українське Музичне Товариство Альберти, голова якого Люба Бойко-Белл привітала Єпископа Української Католицької Єпархії Едмонтону Давида Мотюка, пароха катедр св. Івана протопресвітера Стефана Семотюка і всіх присутніх.

Текст до програми написала, як і в минулих роках, Галина Котович, яка старанно готує змістовні, влучні, глибоко обдумані коментарі, які творять цілість зі співочим колективом. Прихід з концерту в сумі 4,055 дол. призначений на проєкт „Orphanage Project in Ukraine – care of Western Eparchy” (допомога сиротам в Україні).

Концерт розпочала спільна коляда „Бог Предвічний”. Були виступи збірного українського православного хору (Катедра св. Івана, Собор св. Андрея, диригент Леся Чумер), хору „Капель Кіріє” (диригент д-р Меланія Туржон, солісти Шерон Тарнавська, Андрій Тарнавський), Школи при парафії св. Юрія Переможця (диригент Анна Крупа, директор школи Оля Миц), хору „Верховина” при Спільці Української Молоді (диригент Орест Солтикевич), хору Української католицької катедр св. Йосафата (диригент Деніс Луцишин), Українського народного хору „Вітер” (диригент Леся Погорецька, солісти Карла Гудема, Томко Байдала), тріо „Земля” (Наталя Онищук, Ірина Тарнавська, Ксенія Мариняк), хору парафії св. Василя Великого (диригент Єлисавета Лісова-Андерсон), жіночого квартету „Херувими” (Андрея Лідер, Петруся Тачинська, Катруся Тачинська, М. Туржон), хору парафії св. Юрія Переможця (диригент

Виступають діти Рідної Школи при парафії св. Юрія Переможця.

Ірина Тарнавська), чоловічого хору „Аксіос” (диригент Борис Дерев, солістка Наталя Онищук), хору

„Дніпро” (диригент Ірина Шмігельська). Спільно співали коляду „Во Вифлеємі”.

Програма концерту включала цікаві оригінальні твори композиторів, унікальні обробки деяких колядок і щедрівок, що додало різноманітності до програми і вказало на солідну підготовку хористів і диригентів, знайти музичну вишуканість, яку публіка відчула і визнала оплесками.

Ведучою концертом була молода пластунка, уродженка Києва Марічка Овчаренко.

На кінець концерту Л. Бойко-Белл прочитала уривок статті про події в Україні, написаної Марком Левицьким. Вона також подякувала всім виконавцям і учасникам концерту. Усі заспівали коляду-молитву: „Глянь оком щирим, о Божий Сину, на нашу землю, на Україну! Зійшли із неба дар превеликий, щоб Тя славили во вічні віки!”

Збірний український православний хор (Катедра св. Івана, Собор св. Андрея). (Фото: Марко Левицький)

Семінаристи приготували благодійний обід

Левко Хмельковський

САВТ-БАВНД-БРУК, Нью-Джерзі. – 10 лютого в приміщенні Сестрицтва св. Покрови (голова Леся Сівко) при Українській православної церкві св. Андрія Первозваного відбувся благодійний обід для допомоги Україні, який приготували студенти Української православної семінарії св. Софії.

В обіді брали участь Митрополит УПЦ США й усієї діаспори Антоній та Архiepіскоп Даниїл. Семінаристи приготували борщ, капуста, солянку, грибну, італійську та горохову супи, каву і солодоці. Добровільні внески склали 1,571 дол. Ці гроші будуть використані для семи кухонь, які провадить УПЦ США в Україні для бідних людей.

Іподиякон Юрій Добко подякував присутнім та помічникам за участь у благодійному дійстві. Опісля хор семінарії співав „Многая літа“ та численні колядки.

Благодійні обіди відбулися у більшості православних церков

Владика Антоній та Даниїл з семінарстами – організаторами обіду. (Фото: Левко Хмельковський)

США. При УПЦ США від 1990 року діє Українське Православне Товариство св. Андрія, діяльність якого спрямована на розвиток церковного життя в Україні та допомогу потребуючим. Товариство надає постійну допомогу

людям в Києві, Переяславі, Чернігові, Тернополі, Чернівцях, Маріуполі, забезпечує харчуванням та необхідним речами самотніх пенсіонерів, допомагає переселенцям з Донбасу, утримує сім благодійних кухонь (понад 4,000 обідів

щомісяця), надає допомогу кільком інтернатам для хворих дітей.

Від початку існування Товариство св. Андрія зібрало понад 1.3 млн. дол. на здійснення релігійних, освітніх та гуманітарних проєктів.

На Різдвяній просфорі представили Вертеп

Учасники Вертепу у Нью-Гейвені.

Марійка Антонішин

НЬЮ-ГЕЙВЕН, Коннектикат. – Завершенням новорічних свят у парафії Української Католицької церкви св. Архистратига Михаїла стала 20 січня Різдвяна просфора. Свято організував 108-ий Відділ Союзу Українок Америки.

Справжньою окрасою свята став різдвяний Вертеп, у котрому брали участь учні суботньої „Рідної Школи“ та парафіяни церкви. Виступ Вертепу підготувала диригентка церковного хору Наталя Данкевич. Вчителька Галя Лодинська готувала до свята учнів – ангеліків та пастушків. Царями у Вертепі були Мирон Мельник, Карло Гарві та Деніс Близнюк, красиві та веселі образи Меланки та Кози втілили на сцені Роман Сохан і Михайло Керничний, щедрою господинею була Оріся Яновська, а зіздарем – Володимир Думальський, ведучий програми разом із Н. Данкевич, а звукооператорами були Тарас Лисий та Андрій Остапчук.

Вертеп не міг би відбутись без колядників і ними були парафіяни церкви. Учасники свята висловили подяку парохам церкви о. Юрієві Годенчукові та усім учасникам Вертепу.

Оголошено Літературно-науковий конкурс

НЬЮ-ЙОРК. – Фондація Українського Вільного Університету (УВУ) 3 лютого оголосила Літературно-науковий конкурс творів, виданих у 2018 році. Лавреати конкурсу будуть нагороджені грошовими преміями від Фонду, створеного 31 грудня 1997 року родинними Стефана і Емілії Волянських та Теодора і Софії Швабінських зі штату Огайо, а також з додаткових фондів, дарованих самою Фондацією. Конкурс проводиться щороку.

На конкурс можна вислати свої твори, які вперше з'явилися друком у 2018 році (не перевидання) до 30 червня цього року на адресу бюро Фондації УВУ: Ukrainian Free University

Foundation, 123 Second Ave., New York, NY 10003.

Твори допускаються у формі повістей, новел, поезій, наукових есеїв, публіцистики тощо. Жюрі визначить лавреатів до вересня цього року і вони будуть нагороджені на громадському зібранні в Україні до кінця року.

Аскольд Лозинський,
голова Фондації УВУ,
Стефан Слущкий,
секретар,
Марія Полішук,
голова жюрі

Призначені збори Фондації УВУ

Фондація Українського Вільного Університету (ФУВУ) повідомляє, що річні загальні збори членів Фондації відбудуться 23 березня, о 2-ій год. пополудні, у домі ФУВУ в Нью-Йорку (123 Second Ave., п'ятий поверх).

Участь члена у річних загальних зборах є особистою. Запрошуємо до участі наших членів, а також гостей, зацікавлених діяльністю Фондації УВУ та Українського Вільного Університету.

Фондація УВУ

Віддали шану...

(Закінчення зі стор. 1)

ворожі потяги зупинилися перед мостом, українці з чотирьох кулеметів та гвинтівок почали обстрілювати більшовиків, які вибралися з вагонів, щоб полагодити колію. Більшовики відкрили шалений гарматний вогонь. Багатьох українських героїв було вбито або тяжко поранено, але хоробрі козаки відступили лише третьої ночі. Убитих

більшовики поскидали у води Трубежа.

Бій став однією з вирішальних сторінок російсько-української війни. Завдяки йому усі урядові установи евакуювалися з Києва до Житомира й продовжували керувати боротьбою проти окупантів.

У день 100-річчя бою біля пам'ятного обеліска в селі Воронькові, біля пам'ятника Героям Трубежа на залізничній станції Барішівка та на місці самого бою біля мосту на річці Трубіж прозвуча-

ли імена загиблих героїв, які стали відомі завдяки дослідницькій роботі в місцевих архівах президента Міжнародного освітнього благодійного фонду ім. Ярослава Мудрого Валентини Стрілько і наведені в її книзі „Грона українських повстань. Антибільшовицький супротив на Бориспільщині в 1917-1932 роках”.

На вічу виступили капітан першого рангу, голова Спілки офіцерів України Євген Лупанов, поетеса, громадський діяч, авторка десятка поетичних збірок Зоя Ружин,

народний депутат Іван Заєць, художник-монументаліст Анатолій Гайдамака, Художній керівник Театру української традиції „Дзеркало” України Володимир Петранюк, майстер київського цеху кобзарів Микола Товкайло та інші.

Молитву за загиблими героями провів Єпископ Вишгородський Володимир Черпак, настоятель Покровської церкви на Подолі Православної Церкви України. Учасники заходів поклали вінки до пам'ятних знаків.

УКРАЇНСТВО В СВІТІ

Ярославу Поповську пам'ятають в Перемишлі

Катерина Комар-Мацинська

Герої перемиських історій дивляться на нас зі старих чорно-білих фотографій, з сторінок книжок. Серед них – учителі, священики, учні шкіл, учасники хорів, театрів і драмгуртків. Одну з перемиських історій розповів Андрій Чорний, який став одним з господарів Народного дому. Саме в цьому будинку почалося його знайомство з учителькою музики Ярославою Поповською, яке переросло в надзвичайно гарну дружбу, а після її смерті продовжилося діяльністю Фонду ім. Я. Поповської. Саме про неї – вміщена нижче розповідь.

Ярослава Поповська народилася 16 грудня 1914 року у Відні, а померла 31 травня 1995 року в Перемишлі. Батьки Ярослави походили з Тернопільщини і належали до української еліти. Мати Емілія Поповська (дівоче прізвище Крушельницька). Батько Іван Поповський, професор класичних мов, випускник Львівського університету, викладав грецьку і латинську мови у перемиській гімназії. Позиція батьків пояснює їхнє рішення їхати до столиці Австрійської імперії народжувати свою першу (як пізніше виявиться, єдину) дитину.

Слава у дитинстві не ходила до школи, вона отримувала навчання вдома. Говорять, що в дорослому житті вона жалкувала, що не могла гратись і розвиватись разом з однолітками. Можливо, саме тому, що цього суспільного чинника не було в її дитинстві, спричинилося до того, що Я. Поповська була легковірною і страждала з приводу різних людських маніпуляцій.

Багато перемисьлян про Я. Поповську кажуть, що була справжньою дамою і досить суворим учителем музики у старому стилі. У книзі „Перемишль. Західний бастион України“, в статті Євгена Цегельського „Музичне життя Перемишля“, серед довоєнних прізвищ відомих перемисьлян знаходиться інформація про студентів Музичного інституту класи проф. Володимири Божейко, серед яких була і Я. Поповська, студентка класи фортепіана останніх років діяльності інституту й пізніша вчителька музичних шкіл Перемишля.

Вона паралельно навчалась у перемиській філії Львівського Музичного Інституту ім. Миколи Лисенка та Українському Інституті для Дівчат. Її двомовні свідоцтва, надруковані на тоненькому пожов-

клому папері, зберіг Андрій Чорний та передав до архіву перемиського Народного Дому. Більшість предметів у свідоцтві приватного інституту для дівчат оцінена дуже добре. Свідоцтво про закінчення Львівського Музичного Інституту теж у дуже добрих „поступах“. З фотографії на студентському посвідченні Музичного Інституту з польською та українською печатками (1934 рік) споглядає небанальна молода красуня. Увагу привертає також видане польською мовою „Свідоцтво моральності“ (1936 рік), у якому говориться, що Я. Поповська протягом усього свого життя в Перемишлі поведилася морально, і місцеве управління не мало до неї в цьому пляні жодних застережень.

Його звали Йосиф Піховський. Невідомо, звідки взявся, хоч цю таємницю можуть частково відкрити матеріали персональних актів Воеводського управління внутрішніх справ у Перемишлі. У житті Я. Поповської він з'явився в кінці 1940-их років. Був гарним чоловіком, послуговувався бездоганною українською мовою, що допомогло йому втертися в довіру родини Поповських. Слава повністю відкрилась перед ним, зізнаючись у всіх своїх секретах. Розповіла також про те, що її батько віддав у депозит родині Левицьких усі заощадження. Невдовзі після того їхній дім було пограбовано. Зрада коханої людини глибоко ранила молоденьку дівчину й вона до кінця життя залишилася самотньою.

Вищу музичну освіту Я. Поповська отримала вже у 1960-ті роки у Ягелонському університеті. До цього навчала дітей музики в перемиських музичних школах. Допомогла так само в утворенні перших після війни українських хорів, які діяли при Народному Домі. Музичних

колективів у той час усе прибувало, а серед них – „Бескиди“, „Синя ленточка“, „Гороб'ята“, „Ромашки“, „Долиняни“ та інші. Вона була дуже працювитою і жертвенною людиною, дуже симпатичною, разом з тим, дуже принциповою. Мала також бездоганні манери. Було у неї щось таке, що змушувало всіх ставитися до неї з повагою. А. Чорний згадує, що довго звертався до неї „пані професор“. Щойно після багатолітнього знайомства дозволив собі на більш неформальне звертання: „пані Славцю“.

У Я. Поповської було багато друзів, які емігрували до США та Канади. Вона листувалася з ними і часто просила, з огляду на погані економічні умови у Польщі, прислати їй добру каву і ласощі. Потім цими цукерками і помаранчами частувала дітей, учасників художніх колективів Народного Дому. Вірні друзі Я. Поповської посилали їй так само і гроші, які вона заощадила. Разом назбиралось 5,194 американських дол. і 105 канадських. Вона призначила їх на заснування благодійної установи для підтримки і розвитку українських дітей. Ще й досі ця сума є залізним капіталом фонду, запорукою його фінансової стабільності.

Я. Поповська була обдарована неймовірною пам'яттю. Могла годинами в подробицях згадувати своїх колишніх учителів і знайомих. Одна історія, свідком якої було чимало перемисьлян, збереглася, як чарівна легенда про нездійснені почуття. Коли Слава навчалась у Дівочому інституті, зустрічалася з одним хлопцем. Потім він емігрував, але через багато років, уже як вдівець, віднайшов її. Вони домовилися піти разом на „Маланку“ в Народному Домі. Просто так, як і колись, коли їм було по кільканадцять років. Усе мало бути, як тоді: вона одягнена у темно-синю сукню з білим коміром і в рукавичках, а він – у піджаку і краватці-метелику.

Організатори „Маланки“, дізнавшись про таку небуденну зустріч, підготували для цієї пари столик, а оркестра заграє їм танець. Опівночі пара склала один одному та усім присутнім новорічні побажання, подякувала за особливий прийом і попрощалася. Попри прохання

Ярослава Поповська

залишитись на забаві, Я. Поповська та її партнер були непохитні. Пояснили, що колись їхні батьки наказали їм повернутися додому відразу після 12-ої год., то ж і цього разу не могло бути інакше. Коли А. Чорний пізніше випитував пані Славцю, куди вони пішли, у відповідь почув лише: „Пане Андрію, та що ви!“.

У А. Чорного також чудова пам'ять. Він згадує Я. Поповську з великою повагою і радістю. Серед його спогадів є й жартівливі історії, як, наприклад, ота, коли під час турне хору „Бескиди“ у північній Польщі гурт вирішив піти на пляж у Мельні. Молодь розсмішив старомодний пляжний стиль пані професор, оскільки їхні купальники були значно більш відкриті.

Залишилися чорно-білі фотографії Я. Поповської, на яких вона оточена творчими людьми, хористами, танцюристами або просто гуртом дітей. Є також фотографії, де вона сидить перед фортепіаном – уже сивоволоса, але все ще струнка, зосереджена. Була красивою жінкою, яка, хоч не мала власних дітей і втратила родинний маєток, всетаки вирішила залишити після себе прекрас-

(Закінчення на стор. 19)

PURCHASE OUR PRODUCTS

Contact us:

888-538-2833

LIFE INSURANCE
ANNUITIES
ENDOWMENTS

Ukrainian National Association, Inc.
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054
General Information: 800-253-9862 • Fax: 973-292-0900
facebook.com/UkrainianNationalAssociation
www.UNAInc.org

Діана Бик
СУМ Джерсі Ситі

Тетяна Банарик
СУМ Стамфорд

Діянна Наталя Баранкевич
СУМ Йонкерс

Марта Вишньовська
СУМ Йонкерс

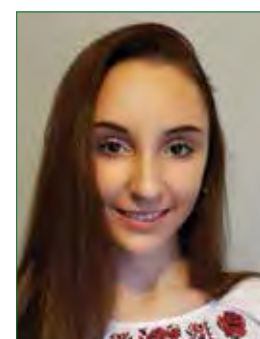
55-ий Баль Дебютанток

Крайової Управи Співки Української Молоді в Америці

субота, 2-го березня 2019 року

Софія Верна
СУМ Пассейк

Аріанна Марі Дубас
СУМ Пассейк

Наталя Юліанна Фриз

Яна Габура
СУМ Пассейк

Sheraton Parsippany Hotel
199 Smith Road, Parsippany, New Jersey

Грають Оркестри «Грім» та «Звук»

Коктейл о годині 6:00 вечора
Презентація Дебютанток о годині 7:00 вечора
Банкет після презентації дебютанток
Баль від 9:00 вечора

Вечірній одяг обов'язковий

За інформаціями звертатись: www.cym.org/us/deb

Ксенія Качурак
СУМ Нью Йорк

Анастасія Левицька
СУМ Ірвінгтон

Аня Катерина Мельник
СУМ Гартфорд

Андрія Катерина
Непорана
СУМ Пассейк

Александра Катерина
Пелтишин
СУМ Пассейк

Наталія Кузьміак
СУМ Йонкерс

Катерина Анна
Петрусенко
СУМ Ірвінгтон

Катруся Теленко
СУМ Виппані

Мар'яна Тимків

Вікторія Христина
Шпинда
СУМ Йонкерс

Христина Явдошняк
СУМ Йонкерс

ПОДІЇ В УКРАЇНІ

Розповіли молоді про Крути

Наталія Горпинченко,
Валентина Шемчук

ПОЛТАВА. – У пам'ять про полеглих на Крутянському полі 24 січня у Краєзнавчому музеї ім. Василя Кричевського відбулися урочистості „Соборна Україна одна на всіх як оберіг“, учасниками яких стали старшокляси та вчителі історії.

Школярів, їхніх наставників та гостей привітали методист обласного інституту післядипломної педагогічної освіти Ірина Міщенко. Заслужений працівник культури України, голова обласного відділення Міжнародної організації

„Жіноча громада“ Валентина Шемчук, доцент Полтавського національного педагогічного університету ім. Володимира Короленка Тамара Жалій.

Учні ліцею ім. Івана Котляревського, загальноосвітніх шкіл та гімназій працювали в історичних майстернях „Слово єдне“, „Єдність дитячими очима“, „Квітка єднання“ та „Знавці Соборності“, де склали вірші про Україну, обирали світлинку чи малюнок, на яких найкраще відображено ідею єдності, власноруч створювали квіткові символи держави та називали ключові дати української історії.

Учасники урочистості „Соборна Україна одна на всіх як оберіг“ у Полтаві. (Фото: Олег Дергалюк)

Подарували книги хворим дітям

Ірина Сичик

РІВНЕ. – 25 січня з ініціатииви письменника-просвітянина Михайла Борейки члени ради міського об'єднання „Просвіта“ на чолі з Катериною Сичик завітали до дітей, що лікуються в онкогематологічному відділенні обласної дитячої лікарні. Вони прийшли у супроводі веселих лікарняних клоунів та з подарунком: 20 книжок „Царівна жаба“, що були видані міським об'єднанням.

Автор книги український письменник Ярослав Вільшенко пере-

співав цю народну казку, а художниця Анастасія Бачинська прикрасила історію чудовими ілюстраціями в українському стилі. В додаток до книг М. Борейко підготував листівки-звернення до юних читачів із закликом до здійснення їхніх побажань та до глибокої віри у це.

К. Сичик ознайомила присутніх з „Просвітою“ й пообіцяла, що „Просвіта“ даруватиме дитячі книги, які будуть видані міським об'єднанням у майбутньому.

Просвітяни в гостях у хворих дітей. (Фото: Ірина Сичик)

Виставка розповіла про ОУН

Георгій Лук'ячук

КИЇВ. – До 90-річчя створення ОУН 4 лютого в Національному музеї історії України відкрилась виставка „Зродились ми великої години“, яку організували Національний музей історії України та Фондація ім. Олега Ольжича з участю Музею становлення української нації.

В експозиції можна побачити унікальні експонати, збережені протягом років у діаспорі, які передані у 1990-х роках Фондації ім. О. Ольжича останній президент Української Народної Республіки в екзилі Микола Плав'юк. Серед них – чернетка тексту гімну ОУН „Зродились ми великої години“, особисті речі голови Проводу ОУН Євгена Коновальця, видатних учасників українського національно-визвольного руху Володимира Мартинця, Юліана Головінського та інших, відзнаки ОУН, світлинки,

періодичні видання того часу.

„ОУН показала, що лише безкомпромісна боротьба за свободу може дати перемогу в цій боротьбі“, – підкреслив у своєму виступі голова Українського інституту національної пам'яті Володимир В'ятрович, а директор Національного музею історії України Тетяна Сосновська зазначила: „Відкриття цієї виставки – це свідчення того, як змінюється час. Колись ми про ОУН потайки розповідали лише тим, кому можна було довіряти. А зараз ми розміщуємо на роботі, вдома, в автомобілях червоно-чорний прапор і пишаємося тим, що робимо це свідомо, вільно і відкрито“.

У відкритті виставки взяли участь Віце-прем'єр-міністр України В'ячеслав Кириленко, відомий історик, голова правління Фондації ім. О. Ольжича Сергій Кот, куратор виставки Олександр Кучерук та історик, одна з організаторок виставки Аліна Пониपाляк.

На відкритті виставки „Зродились ми великої години“. (Фото: Георгій Лук'ячук)

Буковель запрошує лещетарів

Володимир Юзюк

БУКОВЕЛЬ, Івано-Франківська область. – На гірському курорті „Буковель“ 18 січня відкрили перший в Україні безкоштовний парк зимових розваг: „Borjomi Fun Park“ з двома новими трасами для катання. Нові траси відкриті для лещетарів і для сновбордистів. Вхід на територію абсолютно вільний для будь-якого гостя

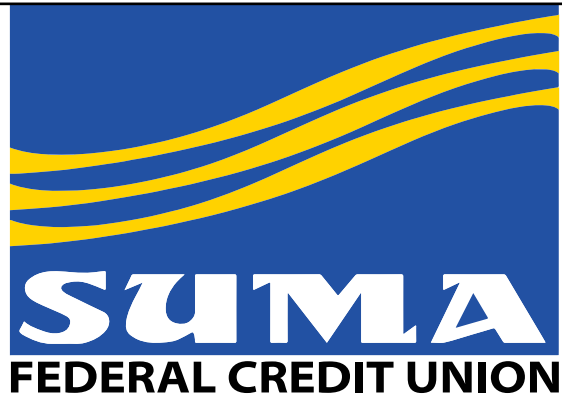
„Буковеля“.

На нових трасах встановлено покажчик швидкості – „Borjomi Speed Check“, який дозволяє виміряти і порівняти швидкість двох людей. У першому заїзді перемогла популярна актриса і телеведуча Аня Гресь – вона перетнула фінішну пряму на лещатах зі швидкістю 73 кілометри на годину.

Парк розваг працюватиме до середини квітня.

На новій трасі „Буковеля“. (Фото: Володимир Юзюк)

В НОВИЙ РІК НА НОВОМУ АВТО!

90%
фінансування
для кваліфікованих
позичальників

Like us on
Facebook

ОТРИМАЙТЕ ПІДТВЕРДЖЕННЯ СЬОГОДНІ!

КРЕДИТ НА ВЖИВАНІ АВТА

**НИЗЬКИЙ
ВІДСОТОК** **3.25%** **ДО 48
МІСЯЦІВ**
APR*

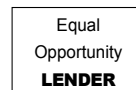
* APR = Annual Percentage Rate. This is not a guarantee of credit. An application and approval is required. All loan rates are based upon member's credit worthiness at time of application and the term of the loan. Your rate may be higher and rates are subject to change without notice. Used vehicle loans are based on the age of the vehicle and term of the loan. Visit us at www.sumafcu.org or call the credit union for current rates.

** Percentage of financing is dependent on credit score. Financing does not include sales tax, tags, destination charges, etc. Call the credit union for more information.

SUMAFcu NMLS# 527694

Federally insured
by NCUA

НАШІ ФІЛІЇ ЗРУЧНО РОЗТАШОВАНІ

Main Office
125 Corporate Blvd.
Yonkers, NY 10701
Phone: 914-220-4900, Option 3
Fax: 914-220-4090

Yonkers Branch
Ukrainian Youth Center
301 Palisade Ave.
Yonkers, NY 10703
Phone: 914-220-4900, Option 7
Fax: 914-965-1936

Spring Valley Branch
Ukrainian Hall
16 Twin Ave.
Spring Valley, NY 10977
Phone: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

Stamford Branch
Ukrainian Research Center
39 Clovelly Rd.
Stamford, CT 06902
Phone: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

New Haven Branch
Ukrainian Heritage Center
555 George St.
New Haven, CT 06511
Phone: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

1-888-644-SUMA (7862) | Visit us online at www.sumafcu.org

НОВІ ВИДАННЯ

Забуття віри тривожило душі селянок

Левко Хмельковський

Олег Павлів. „Душа“. Оповідання. Прага-Хмельницький. Видавництво „Лілія“. 2018. 16 стор. На обкладинці копія картини Сергія Світославського „Хутір“.

Олег Павлів не зазнав лихоліття Другої світової війни. Він народився 1991 року на Прикарпатті, вищу освіту здобув у Київському педагогічному університеті ім. Михайла Драгоманова і у Карловому університеті в Празі, де очолює Товариство „Опір Західної України“. Але біль давньої війни його хвилює і заховає до красного

письменства.

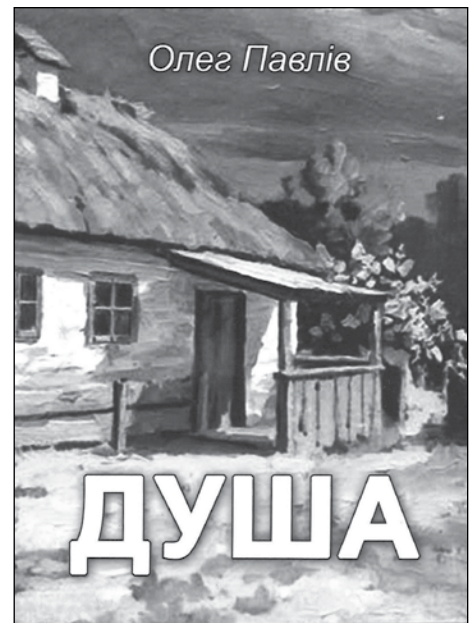
Сюжет його оповідання нескладний. У 1944 році повз український хутір пройшла війна. У селянки Павлини на дворі залишився полеглий вояк Червоної армії Володимир Єрусимів. Солдати поспіхом поховали його і пішли своїм шляхом. Павліні було боляче, що поховали людину без поминального співу, хреста не поставили. Павліна самотужки зробила хреста на могилу.

Але стояв він недовго, бо нагодилися два вояки – росіянин та українець. Перший був зятим безбожником, другий усе мовчав. Аж прибув комісар і звелів зня-

ти хреста. Те що сталося позбавило спокою Павліну, бо поховали людину не так, як годилося. Сільського священника більшовики застрелили, а до сусіднього села йти далеко.

Написала вона до стрийка Василя про свою біду і той приїхав з міста, запалив на могилі свічку і разом з Павліною помолився за душу полеглого. Відтоді полегшало Павліні на душі. А згодом забрали полеглого до братської могили.

Образ Павлини узагальнює душевний стан українського жіноцтва, коли не лише незгоди війни, а й забуття віри тривожило душі селянок на численних хуторах.

Друкарня
COMPUTOPRINT Corp.
 Established 1972
 Clifton, New Jersey
виконує друкарські роботи:

- книжки (в твердій і м'якій оправах)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярські друки
- весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)

Ваші замовлення виконуємо сумлінно, скоро і на час та з 40-літнім досвідом!
973-574-8800
 Fax: 973-574-8887
 e-mail: computopr@aol.com

На цих виборах...

(Закінчення зі стор. 4)

ській коаліційній більшості. Без більшості у Верховній Раді влада президента є меншою, ніж влада прем'єра. Більшість у Верховній Раді буде вирішуватися на виборах восени, а не на президентських виборах 31 березня.

Лише у безпекових питаннях влада президента П. Порошенка є вирішальною. І в умовах гібридної війни, в яких перебуває українська держава, саме президент здійснює керівництво Збройними Силами України, зовнішньою політикою, а також фактичний контроль над функціями Національного банку України з метою зробити мирне життя макси-

мально мирним, наскільки це можливо за умов гібридної війни. Наприклад, мати більш-менш стабільну валюту.

Тому на березневих виборах ми обираємо посадову особу, яка, насамперед, здатна найкраще вести гібридну війну з Росією. А своє ставлення до питань збільшення платень і пенсій, а також вартості комунальних послуг, будемо висловлювати на виборах до Верховної Ради восени цього року.

З 29 досі зареєстрованих кандидатів тільки чинний Президент П. Порошенко і колишній Міністер оборони Анатолій Гриценко мають досвід серед військових, щоб здійснювати уповноваження верховного головнокомандувача, надані президентом Конституцією. Але, беру-

чи до уваги, що це війна неоголошена, тобто гібридна, значення зовнішньої політики і розуміння механізмів впливу економічних санкцій у цій війні, не менш значущі, ніж професіоналізм наших військових. Саме цього досвіду і знань бракує кандидатури А. Гриценка.

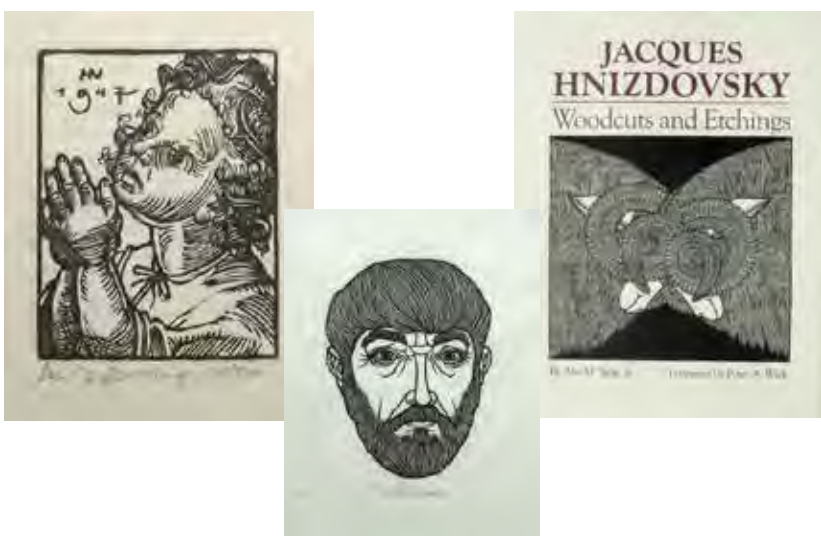
Тому, з точки зору захисту державного суверенітету, бажано, щоб чинний Президент П. Порошенко отримав перемогу у першому турі голосування. Це можливо, якщо виборці усвідомлять, що на цих виборах обирають верховного головнокомандувача, а не Кабінет Міністрів.

„Високий замок“

Александр Белявський – політичний аналітик, громадський діяч, Львів.

ЯКІВ ГНІЗДОВСЬКИЙ ВІДБИТКИ РИСУНКИ МАЛЮНКИ

Компанія William Greenbaum Fine Prints є в бізнесі понад 50 років. В даний час маємо для продажу 25 творів підписаних Я. Гніздовським. Також хочемо купити ще більше його відбиток, рисунків та малюнків.

ВСІ ТВОРИ МОЖНА ОГЛЯНУТИ НА ВЕБ-СТОРІНЦІ
www.greenbaumprints.com

Просимо звертатися з усіма питаннями на
wng@greenbaumprints.com
 або по телефону, 508-284-7036

William Greenbaum Fine Prints
 98 South Street
 Rockport, MA 01966

Галерія відкрита за попереднім домовленням.

Член: International Fine Print Dealers Association

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ФЕДЕРАЛЬНОЇ КРЕДИТНОЇ СПІЛКИ

відбудуться у

неділю, 24-го лютого 2019 року
 о 1-ій годині по полудні

В Українській Централі
 240 Hope Avenue
 Passaic, NJ 07055

Вісті Фундації ім. Івана Багряного Лютий 2019 року, ч. 221

У Миргороді представили книгу Сергія Козака

Ірина Павленко

У Миргороді на Полтавщині 27 квітня 2018 року відбулася презентація унікального видання – тритомної „Історії української діаспори“, яке вийшло в світ упродовж 2017-2018 років у Києві за сприянням Фундації ім. Івана Багряного. Автор цього бібліографічного дослідження – відомий український науковець, журналіст, письменник, доктор філософії Сергій Козак.

На сторінках тритомного видання – ґрунтовне бібліографічне дослідження всіх (а це майже 37 тис.) матеріалів часопису „Українські Вісті“ (1945-2000), у якому було представлено найбільш повну й різнобарвну картину буття української діаспори, починаючи з таборів переміщених осіб.

Відтак матеріали цього трикнижжя є цінним джерелом для вивчен-

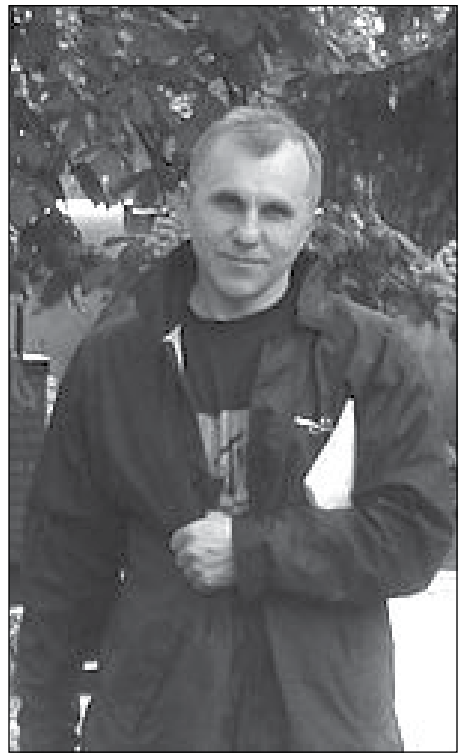
ня громадсько-політичних, наукових, освітніх, мистецьких, церковних, літературних організацій української еміграції, а також життєписів громадсько-політичних діячів, акторів, науковців, письменників, священників, відомості про яких знайдуть безпосереднє втілення в енциклопедичній та лексикографічній сферах. До іменного покажчика увійшло майже 10 тис. прізвищ тих, згадки про кого містяться у виданні.

Про все це йшлося на презентації видання у приміщенні миргородської міської бібліотеки ім. Давида Гурамішвілі, учасниками якої стали бібліотекарі, вчителі, краєзнавці, літератори, учні школи ім. Панааса Мирного та студенти художньо-промислового коледжу ім. Миколи Гоголя, відпочивальники курортів „Миргород“ та „Хорол“.

Закономірно, що подія відбулася саме на миргородській землі, звідки

походять перший головний редактор часопису „Українські Вісті“ (Німеччина) Павло Маляр, відомий громадський діяч української діаспори Олексій Коновал (США), талановитий поет Олег Зуєвський (Канада), історик Михайло Воскобійник (США), зберігач фондів УВАН у Нью-Йорку Леонід Лиман та інші діячі українського закордоння.

Академік Іван Дзюба сказав: „Це унікальне видання, підготовлене Сергієм Козаком. Можна уявити обсяг і важливість цієї роботи, адже тепер науковці матимуть можливість зорієнтуватися у величезному масиві матеріалу, що стосується не лише України, а й картини світового життя за цілу історичну епоху – як воно сприймалося людьми нелегкої долі й великої відповідальності перед майбутнім свого народу“.

Сергій Козак

Часопис „Українські вісті“ писав про закордонні видання

Сергій Козак

У листопаді 2018 року виповнилося 73 роки відтоді як у баварському Новому Ульмі вийшло перше число часопису „Українські Вісті“ (далі „УВ“), який виходив в світ з 1945-го до 2000 року. Цей часопис з'являвся друком найдовше серед усіх періодичних видань.

У газеті було 1,502 публікації, які стосуються теми „Українська закордонна преса після Другої світової війни“.

Усього ж йдеться про понад 150 назв часописів, різноманітні відомості про які знаходимо на сторінках „УВ“. Водночас такий масив публікацій за цією темою дозволяє класифікувати пресу українського закордоння й за типами видань: молодіжна („Молода Україна“, „Юні Друзі“ тощо), студентська („Горизонти“ та ін.), літературна („Новий Обрій“, „Українська Літературна Газета“ та ін.), мистецька („Музейні Вісті“ та ін.), бібліографічна („Біблос“ та ін.), спортивна („Гарт“ та ін.), громадсько-політична („Українські Вісті“, „Українська дДумка“, „Українська Трибуна“ та ін.), наукова („Аннали УВАН у США“, „Наукові Записки УВУ“ та ін.), ілюстрована („Екран“ та ін.), періодика фахових груп („Обіжник“ для лікарів та ін.), видання для дітей („Веселка“, „Соняшник“ та ін.).

Окрім газет („Українські Вісті“, „Неділя“,

„Національна Трибуна“), це ще й інформація про журнали („Київ“, „Наша Культура“, „Екран“ та ін.), бюлетені (обіжники, кварталники „Ми ще повернемося“, „Вісті з Мінесоти“ та ін.), річники-календарі („Свободи“, „Нового Шляху“, „Нашої Культури“ та ін.), додатки до основних видань („Літературний Зошит“) та інші типи часописів.

На сторінках „УВ“ були відомості про українську пресу в Австралії, Австрії, Англії, Аргентині, Бельгії, Бразилії, Італії, Канаді, Німеччині, Польщі, Словаччині, США, Франції та ін. Найбільшою кількістю часописів, про які йдеться у газеті, представлені Канада, Німеччина, США. Навколо редакцій газет і журналів гуртувалися видавництва з відповідною друкарською базою, завдяки яким виходили у світ не лише часописи, а й книжкова та інша продукція, що своєю чергою матеріально уможливило існування газетно-журнальної періодики.

Такими центрами, зокрема, були Новий Ульм („Українські Вісті“, „Наші Позиції“, „Ми ще повернемося“), Мюнхен („Українська Трибуна“, „Шлях Перемоги“, „Християнський Голос“), Чикаго („Українське Життя“, „Музейні Вісті“), Дітройт („Українські Вісті“, „Снятин“, „Вільна Україна“), Торонто („Мета“, „Новий Шлях“, „Гомін України“), Лондон („Визвольний Фронт“, „Українська Думка“), Нью-Джерсі („Свобода“,

„Сучасність“), Нью-Йорк („Національна Трибуна“, „Тризуб“), Філадельфія („Наше Життя“, „Київ“, „Америка“) та низка інших.

Якщо ви маєте українські газети, журнали чи книжки, які виходили поза Україною, то прохання не викидати, а знайти можливість надіслати їх для подальшого опрацювання до Центру наукового вивчення періодики української еміграції на адресу: Сергій Козак, Проспект Петра Григоренка, 25-А, кв. 75, Київ, 02068 Ukraine.

Фундація щиро дякує за підтримку!

Від часу появи попередньої сторінки Фундації ім. Івана Багряного прислали пожертви на різні цілі такі особи: 900 дол. – **Ніна Сакун** для Фундації; 850 дол. – **Раїса Хейлик** в пам'ять її чоловіка Іларіона (з них на чотири пачки харчів для бійців на сході України та пачки для Тамари Ошарчук); 800 дол. – **Галина Свічковська** (з них 500 дол. для Фундації та 300 дол. для журналу „Березіль“ в Харкові); 644 дол. – **Галина Кита** (з них 444 дол. на три пачки харчів для вояків та по 100 дол. для Києво-Могилянської Академії та Товариства Української Мови); 250 дол. – **Раїса Кохно** для сиріт та війська; 246 дол. – **Василь та Оля Карпенки і Марія Сулківська** (з них 196 дол. на пачку харчів та 50 дол. для сиротинця); 225 дол. – **Валентина Чудовська** (з них 100 дол. для бюлетеня „Наша Церква Київський Патріархат“ та 125 дол. для журналу „Бористен“); 100 дол. – **Богдан Чуловський** для сиріт міста Дніпро; 40 дол. – **Адріан Долінський** на пресовий фонд журналу „Універсум“.

Управа Фундації щиро дякує всім жертводавцям й прохає й далі підтримувати Фундацію своїми пожертвами, щоб вона могла допомагати видавництвам, газетам та журналам України, пораненим воякам, їх родинам та сиротам.

Приходи та витрати Фундації в 2018 році

В 2018 році 75 осіб та дві організації прислали до Фундації ім. Івана Багряного 61,504 дол. пожертв на різні потреби в Україні та діаспорі. Прізвища добродіїв, суми пожертв та цілі пожертв Фундація подавала на сторінці Фундації в газеті „Свобода“, яка появляється раз на місяць та в Бюлетені Фундації.

З каси Фундації в 2018 році видано 103,420 дол. на видання різних книг відомих осіб України, на допомогу українським воякам, лікування поранених вояків, видавництвам, сиротам, на конкурс української мови, газетам „Літературна Україна“, „Світ-інфо“, „Дзвін“, „Промінь Просвіти“, „Журавлик“, журналам „Універсум“, „Березіль“, „Бористен“, бюлетень „Українська Православна Церква Київський Патріархат“ та іншим.

Найбільшу суму – 30,295 дол. передано Товариству Української Мови, яке очолює Віра Боднарук, для допомоги „Просвітам“ України. В місто Дніпро, представникові Фундації ім. І. Багряного, редакторів журналу „Бористен“ вислано 25,557 дол. для потреб вояків, на лікування поранених вояків на сході України, на пачки харчів для воя-

ків та їхніх родин, сиротам, на конкурс творчої молоді, видання книг вояків АТО, на пресовий фонд журналу та Бюлетеня „Наша Церква Київський Патріархат“.

Ліга Українських Меценатів, членом якої є наша Фундація, кожного року влаштовує конкурси української мови, щоб українських народ, а насамперед молодь, заговорили українською мовою. На ці конкурси Фундація щорічно дає по 5,000 дол. й в 2018 році дала таку ж суму.

Менші суми вислано різним видавництвам на видання книг про творчість Ліни Костенко, Івана Дзюби, книги Василя Овсієнка „Життя як покута“, Маргарити Довгань „Шпитальні нотатки“ про поранення і лікування тисячі вояків, які лікуються в Україні від поранень. Ця книга знайомить читачів з сотнями захисників України, що ставлять опір на сході України терористам і є документом української історії.

Допомогу вислано до УВАН, Гарвардській Катедрі, Українському Вільному Університетові, Фундації „U.S.-Ukraine“, Українському Національному Музеєві в Чикаго та іншим установам США.

Дописи і листи до Фундації ім. Івана Багряного, членські внески і пожертви просимо посилати на адресу:

**Bahriany Foundation
19669 Villa Rosa Loop
Fort Myers, FL 33967**

Сторінку редагує Олексій Коновал

Хто з ким...

(Продовження зі стор. 1)

ева, не соціалістів Сергія Капліна чи Олександра Мороза – а тих, хто повернувся з боїв на Донбасі.

„Ми маємо тільки єдиний шанс перемогти ворога – зробити цю війну всенародною, мобілізувати всю націю“, – намагається усвідомити розгубленого виборця недавній командир сотні добровольчого

батальйону „Айдар“ Євген Дикий. Він не один – цю істину вистраждали сотні тисяч українців, котрі воювали на сході і котрі не сумніваються, що на першому місці у передвиборних дискусіях має стояти безпека суверенної української держави.

З цього погляду здається цілком логічним, що серед кандидатів бачимо ще одного колишнього Голову Служби безпеки України – Валентина Наливайченка. Постає цікава і по-своєму симпатична. Політичного досвіду він набував з молодих років – як секретар Посольства України у Фінляндії, Данії і Норвегії, відтак – консул України у США. Згодом – заступник міністра закордонних справ України, був ініціатором створення спільної робочої групи „Україна-НАТО“. Очоливши, за Президента Віктора Ющенка, Службу безпеки, В. Наливайченко активно посприяв резекретчуванню архівів СБУ, зокрема тих, що стосувалися Голодомору 1932-1933 років, сталінських репресій, національно-визвольної боротьби Україн-

ської Повстанської Армії. Саме за починком В. Наливайченка відбувся судовий процес, у висліді якого судді визнали обґрунтованим висновок слідчих СБУ – що Голодомор насправді був геноцидом, тобто навмисним створенням обставин, кінцевою метою яких було фізичне винищення української нації.

Так що проукраїнськість цього кандидата доведена ділами, а не словами. Та виникають деякі сумніви ось з якого приводу. Після відновлення у 1991 році незалежної української держави в Службі безпеки України, контрольованою, ще з радянських часів, московською агентурою, не могло не виявитися національно свідомих безпечників-українців. Знову ж таки, судячи з дальшої діяльності, до них належать генерали Олександр Петрулевич, Олександр Скипальський, Євген Марчук, Ігор Смешко, Микола Маломуж, Віктор Трепак і, мабуть, ще багато інших. Це люди, які дуже багато знають, зокрема про Росію, тому дуже важливою є їхня сьогодення політична позиція, їхній потенційний вплив на безрезневий вибір. І замість змагатися кандидатів В. Наливайченка з кандидатом І. Смешком, чи не корисніше для безпеки України було б стати усім цим проукраїнським генералам за одну трибуну і звернутися до суспільства з програмою захисту України?

Українське суспільство мусить позбутися ілюзій, якими його прикрашають фальшиві миролюбці. Насправді мова йде тільки про ці два варіанти – або відсіч агресорові і надійний захист суверенної української держави, або капітуляція перед Росією. Капітуляція ганебна і смертельна для українства.

Гостро, гостріше, ніж українці, відчують це „або-або“ татари. Для них незалежна і сильна Україна є єдиною надією на повернення Криму, їхньої матірньої землі. Тому татарські провідники в Україні здатні дивитися в самий корінь проблеми. Ось вкрай ясний погляд відомого їхнього публіциста Айдера Муждабаєва:

„Є п'ять головних вимог, за дотримання яких особисто я і ті, хто оцінює політиків подібним чином, можемо проголосувати за того чи

іншого кандидата у 2019 році. Вони прості і не передбачають подвійних відповідей – тільки „так чи ні“. Публічно, на всю країну і світ.

1. Висловлення особистого ставлення кандидата у президенти до Володимира Путіна щонайменше у такому форматі: „Я вважаю його за свого особистого ворога, ворога України і всього світу“.

2. Гарантія відмови від самої ідеї прямих переговорів з будь-яким політиком Росії (тут прізвисько неважливе), доки його райх не забереється з останнього сантиметра української землі і не виплатить Україні репарації, а українцям і кримським татарам – компенсації за втрату родичів, за поранення, за втрату майна, за тюрму, за вигнання і таке інше.

3. Визнання, що українські воїни, офіцери, армія – для держави, народу і країни – найважливіші, і їхня сила зростатиме з кожним днем. Що у Криму – окупація і геноцид кримських татар, що на Донбасі – окупація і війна з Росією. Цей пункт можна поставити першим, навіть нульовим, це елементарна база, без якої у президенти ніяк не можна йти.

4. Публічні гарантії незмінності зовнішньої політики України і підтримка зафіксування у Конституції курсу на вступ до НАТО та Європейського Союзу. Немає чіткого „так“ – кандидат вмер, несіть наступного.

5. Публічні гарантії і підтримка зміни статусу Автономної Республіки Крим (10-й розділ Конституції України) на Кримськотатарську автономію в складі України. Одразу – без брехні і спекуляцій, автономії без права виходу, але з гарантіями прав кримських татар, корінного народу України на своїй батьківщині. На всі часи. Це і чітка підтримка нашого народу в умовах окупації/репресій, і страшний зовнішньополітичний удар по Росії, який їй давно слід завдати. Якщо, звісно, кандидат серйозно бажає повернути Крим, а не говорить ритуальні фрази“.

Годі сказати ясніше і принциповіше. Замість слухати брехні політиків, що рвуться до влади як до спосіб збагачення, багатотраждальні українці мали б прислухатися до багатотраждальних татарів. І діяти разом.

Усіх кандидатів...

(Закінчення зі стор. 5)

ня, освіта професійно-технічна, проживає в місті Коломия Івано-Франківської області, народний депутат, член Комітету з питань запобігання і протидії корупції, безпартійний, самовисуванець.

Андрій Новак, 1973 року народження, освіта вища, проживає в місті Коломия Івано-Франківської області, безробітний, член партії „Патріот“, висуванець від цієї партії.

Василь Журавльов, 1970 року народження, освіта вища, проживає в районі Старого Криму міста Маріуполь Донецької області, голова Федерації футболу м. Маріуполя, член партії „Стабільність“, висуванець від цієї партії.

Петро Порошенко, 1965 року народження, освіта вища, проживає в місті Києві, президент України, безпартійний, самовисуванець.

Юрій Кармазін, 1957 року народження, освіта вища, проживає в місті Києві, президент Інституту права і суспільства, член Партії захисників Вітчизни, самовисуванець.

Юлія Литвиненко, 1976 року народження, освіта вища, проживає в місті Києві, тимчасово не працює, безпартійна, самовисуванка.

Олександр Ващенко, 1962 року народження, освіта вища, проживає в місті Києві, голова правління Громадського об'єднання „Влада народу“, безпартійний, самовисуванець.

Володимир Петров, 1977 року народження, освіта вища, проживає в місті Києві, продюсер, безпартійний, самовисуванець.

Дмитро Гнап, 1977 року народження, освіта вища, проживає в місті Києві, фізична особа-підприємець, член партії „Сила людей“, висуванець від цієї партії.

Олександр Соловійов, 1973 року народження, освіта вища, проживає у місті Києві, заступник директора Юридичної компанії „ФЕБ“, член партії „Розумна сила“, висуванець від цієї партії.

Нагадаємо: До 7 березня включно кандидати можуть подати заяву в ЦВК про відмову кандидувати на пост президента.

„Українська правда“

ARKA

Вишиванки, хустки, нитки, тканина до вишивання, рушники, коралі, пояси, кераміка, різьба

89 East 2nd St., New York, NY 10009

Tel.: 212-473-3550

ЕВГЕН ОСЦІСЛАВСЬКИЙ
Ліцензований продавець страхування життя
Ukrainian National Assn., Inc.

Tel.: 480-207-7070

e-mail: eugenemaria1968@gmail.com

МАРІЯ ДРИЧ
Ліцензований Продавець Страхування Життя
MARIA DRICH
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Tel.: 973-292-9800 ext. 3035

e-mail: mdrich@unamember.com

Праця: Пошукую Українку до помічі моєї дружині. Праця з проживанням, 5-7 днів на тиждень. Обов'язки включають домашню допомогу, легке домашнє господарство, приготування їжі. Rotomac, MD. Більше інформації: Англійською, Дон, 202-320-4746 Українською, Ніна, 202-664-4887

Шукаємо опікунку для старенької мами в Silver Spring MD. Побажаний досвід/витривалість з хворими на Алцгеймер. Близько церков, активна Українська громада, гарний дім.
Ukicaregiverneeded@gmail.com
or 617-566-1996

DNIPRO LLC.

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ ТА КОНТЕЙНЕРИ В УКРАЇНУ

2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA
INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanaltld@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ • АВІА
Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуйтеся нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

Сума	Оплата	Сума	Оплата	Сума	Оплата
\$100 - \$7	\$400 - \$12	\$800 - \$17			
\$150 - \$10	\$500 - \$12	\$900 - \$20			
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20			
\$300 - \$12	\$700 - \$17				

Сума вище \$1000 - Оплата 2%

Маємо ліцензію на пересилку доларів. Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку. Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога

вміст пакунка:

борошно - 20 ф., гречка - 10 ф., олія - 1 гальон, тушонка - 3 ф., салами - 3 ф., родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф., кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки. Ціна \$99 за 51 ф.

1-888-PAKUNOK (725-8665)

ПОДОРОЖІ

ЄДИНА НА ЛІВОБЕРЕЖЖІ ЦЕРКВА-ФОРТЕЦЯ

Олександр Толпигін

Дослідники вважають, що згідно з давньоруськими літописами колись на теренах міста Коропа Чернігівської області, знаходилося місто Хоробор. Відомо, що в XVII ст. тут було 100 дворів, наприкінці того ж століття поселення отримало назву Короп. Згідно з Деулінським перемир'ям 1618 року Короп був під владою Польщі, а після народно-визвольної війни 1648-1654 років Короп став сотенним містечком Ніжинського полку. Коропська сотня безпосередньо підлягала гетьманові, а з 1672 року в Коропі розміщувалася козацька

артилерія.

З 11 храмів, які були у містечку в минулому, три дерев'яних не збереглися, також були зруйновані чотири кам'яні церкви.

Напівзруйнований Іллінський храм – найстаріший в місті, розташований в історичному центрі Коропа. В ньому з'єднуються світські, військові та культові риси і він є єдиною на Лівобережжі України церквою-фортецею, що збереглася до наших днів. На жаль, невідома точна дата заснування цієї споруди.

Відомий дослідник старої української архітектури Михайло Цапенко датує початок будівництва комплексу кінцем XVII ст. У цієї

споруди товщина окремих фрагментів стін сягає двох метрів. Тому спочатку, згідно з дослідженнями М. Цапенка, це була башта-донжон, у XVIII ст. перебудована на церкву. Можливо, ця башта залишилася від замку XV ст., збудованого ще за литовських часів.

Вважається, що приміщення з південної сторони слугувало для проживання гарнізону.

Будівля храму сильно постраждала перед Другою світовою війною. Зараз храм відновлюється, але надто довго, через нестаток грошей.

Нью-Йорк

Руїна Іллінської церкви у наш час. (Фото: Вікіпедія)

Іллінська церква в Коропі. Фото 1920-их років.

Наукове Товариство ім. Шевченка
в Америці

запрошує на

Круглий стіл

Вибори Президента 2019:
перспективи для майбутнього
української держави

Учасники:

Богдан Витвицький
правник

Володимир Зарицький,
політолог

Адріян Каратницький
політолог

Олександр Мотиль
політолог

В суботу, 23 лютого 2019 року,
о 5-й годині по пол.

в будинку НТШ
63 Fourth Ave (між 9-ою і 10-ою вулицями)
New York, NY 10003

SAVE THE DATE

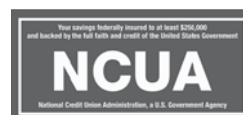
UKRFCU
Ukrainian Selfreliance Federal Credit Union

**ANNUAL
MEETING**

**Saturday,
March 23, 2019
10:30 am**

Ukrainian Educational
and Cultural Center

700 N. Cedar Rd.
Jenkintown, PA 19046
Please bring your Photo ID

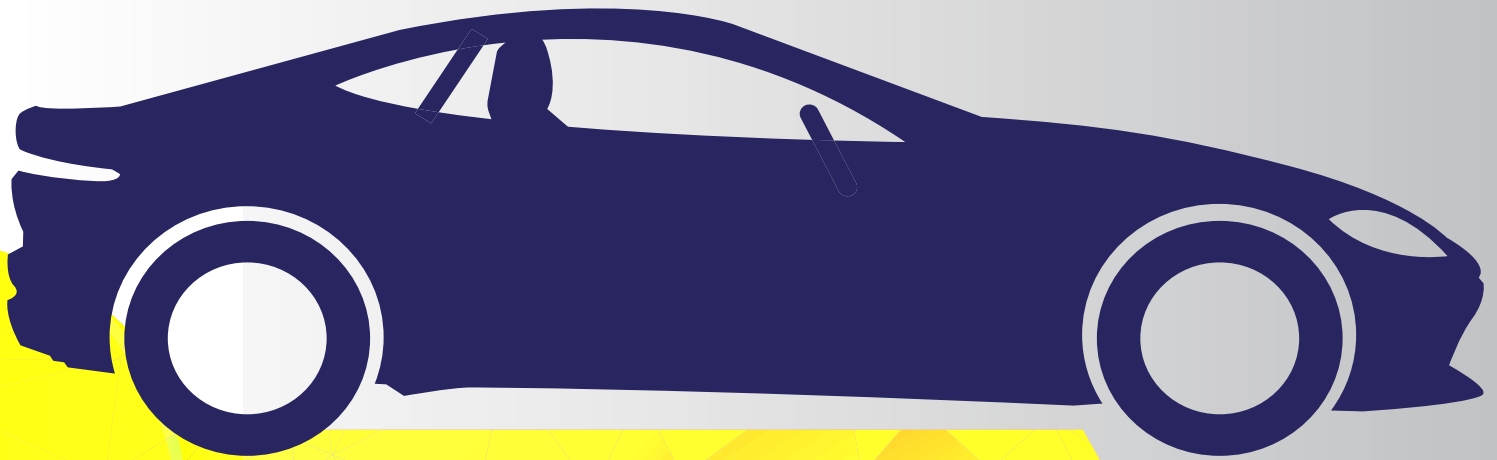

Philadelphia • Jenkintown
Trenton • Feasterville

Щоб розмістити рекламу у „Свободі“, телефонуйте на 973-292-9800, дод. 3040

Selfreliance
Federal Credit Union

ДО

100% ФІНАНСУВАННЯ*

ПОЗИКА на автомобіль

Від

3.75%
APR

НА НОВИЙ

4.00%
APR

НА ВЖИВАНИЙ

* Для нових позик на автомобілі надається до 100% фінансування на основі купівельної ціни від дилера купівлі-продажу (без урахування податків, дилерських зборів та додатків), а також для позик на вживані автомобілі, що базуються на поточному значенні NADA.

Auto loans are available for both new and used vehicles, with models up to 6 years old. The minimum loan amount is \$5,000; the maximum loan amount is \$50,000. Terms up to 60 months and 0% down payment. Annual Percentage Rate (APR) is based on an assessment of individual creditworthiness and our underwriting standards. For example, a new auto loan from the dealer for \$50,000 with a 48-month term, 100% LTV, and a borrower's credit score of 730, currently, will have an APR of 3.75% and monthly payments of approximately \$23 per \$1,000. Current auto loan modification fee is \$50. Auto loans available only to members and only in designated geographic locations. Offered rate & terms subject to change at any time without notice. Offer may be withdrawn at any time. Subject to approval of application.

Full disclosure available at <https://www.selfreliance.com/join-about-us/disclosures/>. Please call toll free at 1.888.222.8571 for current offers, rates and terms.

EQUAL HOUSING LENDER

Home Office: 2332 W. Chicago Ave., Chicago IL 60622, 773-328-7500

SELFRELIANCE.COM

5000 N. Cumberland Ave., Chicago, IL 60656
136 E. Illinois Ave. #100, Palatine, IL 60067
302 E. Army Trail Rd., Bloomingdale, IL 60108

773-589-0077
847-359-5911
630-307-0079

734 Sandford Ave., Newark, NJ 07106
558 Summit Ave., Jersey City, NJ 07306
60-C N. Jefferson Rd., Whippany, NJ 07981

973-373-7839
201-795-4061
973-887-2776

26495 Ryan Rd., Warren, MI 48091
11838 Jos. Campau, Hamtramck, MI 48212
7345 Orchard Lake Rd., West Bloomfield, MI 48322

586-757-1980
313-366-0055
248-487-0330

Пам'ятник Василю Нагірному постав у його селі

Наталя Філевич

ГІРНЕ, Львівська область. – 30 грудня 2018 року в селі Гірне було відкрито пам'ятник видатному архітекторові та громадському діячеві Василю Нагірному (1848-1921). В. Нагірний спроектував понад 200 церков, розсіяних по всій західній Україні, був одним із заснователів кооперативного руху та Січового Стрілецтва, створив чи долучився до створення кільканадцяти українських підприємств і товариств.

Багатолітній, нині вже покійний директор Львівської картинної галерії Борис Возницький в кінці 1980-их років врятував архів родини Нагірних від знищення. У процесі опрацювання архіву, виявляючи та відкриваючи для себе непересічність усіх членів роду Нагірних (самого В. Нагірного, його синів Євгена – видатного архітектора та педагога, Євстахія – продовжувача батькової справи у галузі кооперативного руху, доньки Софії – матеріка та педагога, зятя – проф. Василя Лева, видатного вченого мовознавця та педагога), дедалі більш очевидним ставала необхідність повернення цих імен із забуття.

Були налагоджені контакти з львівською гілкою – родиною Гарматіїв, та з родиною Левів, котра мешкала в США і завдяки співпраці з ними в музеї відбулось декілька

виставок, було написано кільканадцять статей, в тому числі в енциклопедичні видання, видано збірник та альбоми, присвячені творчій спадщині В. та Є. Нагірних.

Одним із перших дослідників творчої спадщини В. Нагірного є відомий науковець, історик Василь Слободян. Разом з ним та правнучкою В. Нагірного – Христіною Лев вдалось здійснити декілька спільних проєктів, одним з яких стало видання альбомів „100 церков Нагірних”. Презентації відбулись у Львові, Перемишлі, Нью-Йорку і скрізь викликали велику зацікавленість.

У селі Гірному, на батьківщині В. Нагірного, у рік 170-річчя від дня народження, урочисто відкрили пам'ятник на тому місці, де стояла колись батьківська хата Нагірного. На його відкриття в центрі села зібралось чимало людей, більшість з них прийшла разом з о. Григорієм Шептицьким, з хоругвами та співом, одразу після Богослуження у сільській церкві.

Пам'ятник виконав відомий український скульптор Володимир Ропецький. Допомогли у його створенні Ярослав Білан, Богдан Сидорак, Омелян Заревич, Роман Яцківський, Василь Дума, Юлія Курилиншин, родина Левів (з США), о. Г. Шептицький, а також Стрийська районна рада, Благодійний фонд „Рідня” та фонд Нагірних, Кредитна спілка „Вигода” та інші.

Відкриття пам'ятника видатному архітекторові та громадському діячеві Василю Нагірному.

Ярославу Поповську...

(Закінчення зі стор. 10)

ні спогади й чудову ідею. А. Чорний з надзвичайною відданістю і творчою енергією перейняв естафетну паличку. Фонд ім. Я. Поповської і досі допомагає тим дітям, які цього потребують.

Не таємниця, що найбільші жертводавці – це колишні перемишляни, які емігрували до Канади і США. На жаль, серед церковних поколінь щораз менше ностальгії за рідною землею. Однак уже 22 роки йому все-таки вдається здійснювати нелегку місію, довірену „пані Славцею”.

У документах фонду – сотні подяк від окремих учнів за одноразові допомоги, від цілих клас за часткове фінансування екскурсій в Україну, від вихователів і дирекції українського садочка за допомогу в кожній потребі. Фонд організовував українські табори для дітей, допомагав Пластові, збирав фонди на допомогу Україні, позичив гроші Об'єднанню Українців у Польщі на ремонт

Народного Дому.

Фонд ім. Я. Поповської – це прекрасний приклад того, як можна стати меценатом культурного зростання нашої громади.

У квітні 2018 року на звітновибірчих зборах А. Чорний передав головуство Марії Стрілці, а сам залишився почесним головою фонду. Приймаючи нелегкий обов'язок треба робити все можливе, щоб ідея Я. Поповської, здійснена А. Чорним, і далі працювала, як належить, щоб перемиські незвичайні історії надихали наступні покоління українців до інвестування в розвиток музичних і громадських талантів, як це робили Я. Поповська та А. Чорний.

Текст цієї статті був надрукований в тижневику української меншини в Польщі „Наше Слово” в 2018 році.

Катерина Комар-Мацинська – редактор тижневика „Наше Слово” в Перемишлі, секретар Стипендіального Фонду ім. Ярослава Поповської.

Ділимося сумною вісткою, що в четвер, 7 лютого 2019 року, в Джерзі-Ситі, Нью-Джерсі, відійшла у вічність, проживши 93 роки,

св. п.

Стефанія Білоус

вдова св. п. Теодора,
мама св. п. Анастасії „Надії” Білоус.

Стефанія народилася в Стрию, Україна, проживала в Німеччині, Бразилії, та від 1960-го року в Джерзі-Ситі, США.

Похоронні відправи відбулися в понеділок, 11 лютого 2019 року, в Українській католицькій церкві свв. Петра і Павла в Джерзі-Ситі, а відтак на цвинтарі св. Духа в Гемптонбургу, Нью-Йорк.

У глибокому смутку залишилися племінники Стефанія Штомпіль, Наталія Балицька з родиною, Петро Штомпіль з родиною.

Вічна їй пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що в понеділок, 21 січня 2019 року, на 92 році життя відійшов у вічність наш улюблений Чоловік і Батько

св. п.

Василь Бориско

Залишив у великому смутку:

дружину Катерину
сина Юрія
дочку Катерину з чоловіком Тимом
внучок Софію і Надію Скілман.

Похорон відбувся 26 січня 2019 року на цвинтарі Holy Sepulchre, Southfield, Michigan.

Він назавжди залишиться в наших думках.

Вічна йому пам'ять!

Oblast Memorials

PO Box 746, Chester, NY 10918

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA

З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

Шановні читачі!

Висилаючи до „Свободи” спомини і співчуття
з приводу відходу своїх близьких і друзів, не забувайте
підтримувати видання тижневика пожертвами на пресовий фонд!

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS

Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА

Our services are available

anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами
на цвинтарі в С. Бавнд Бруку
і перенесенням тлінних останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)

UNION, NJ 07083

908-964-4222 • 973-375-5555

www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в **BRONX, BROOKLYN,**
NEW YORK і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N. Y. 10009

(212) 674-2568

На Вас чекає нове авто...

Різні терміни...

Один відсоток...

2.99% APR *

SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

A full service financial institution serving the Ukrainian American community since 1951.

MAIN OFFICE: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003
Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

E-mail: Info@selfreliancenyc.org; Website: www.selfreliancenyc.org
Outside NYC call toll free: 1-888- SELFREL

Conveniently located branches:

KERHONKSON: 6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938; Fax: 845 626-8636

UNIONDALE: 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393; Fax: 516 565-2097

ASTORIA: 32-01 31ST Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506; Fax: 718 626-0458

LINDENHURST: 225 N 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990; Fax: 631 867-5989

SRNYFCU NMLS# 699320

*Нові авта. Максимум позички - 85% ціни або \$50,000.00.